

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 05/2007

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 18.02.2009. године

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **Оптужени Илија Јуришић,**
- **Бранилац оптуженог адв.Ђорђе Дозет,**
- **Није присутан адвокат Стеван Протић.**

Присутни су и сведоци Јокић Дејан је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако?

Сорајић Борко, Шолаја Васа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кулишић и Лукић да ли су ту?

Кулишић Бранислав је присутан.

Лукић Мирко није присутан, позив је уредно примио.

Констатује се да се са данашњим главним претресом почиње у 10,50 обзиром да је сведоку Сорајић Борку позлило и да је режија обавестила да због техничких проблема мора да се прекине као и да ништа није снимљено.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок ЈОКИЋ ДЕЈАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јокићу добар дан.

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам дати ваше личне податке, ваше пуно име и презиме је?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Јокић Дејан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени и где сте рођени?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: 1971., у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је ваше пребивалиште?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: У Бијељини сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Душана Радовића 1/37, Бијељина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула, јесте ли рекли име оца?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Никола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: НК Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете оптуженог Илију Јуришића?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Не, лично не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у завади?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока.

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок-оштећени.

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу вас замолити да прочитате текст заклетве који се налази испред вас.

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок-оштећени упозорен, опоменут, заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани у претходном поступку од стране истражног судије?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18.05.2007. године, да ли остајете у свему код овог исказа?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још негде давали исказ?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: У Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бијељини. Господине Јокићу где сте се ви налазили маја месеца '92. године?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Ја сам се налазио у како да вам кажем, у овоме резервном саставу у мијесној заједници гдје сам живио, то јесте Пожарница-Гојино брдо, ту сам био као резервиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Испричајте нам, јесте ли долазили, јесте ли били у касарни Хусинска буна?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Па тај дан 15. маја '92. године пошто сам био при кухињи, интендантска служба два пута сам ишао у Тузлу прије, у јутарњем времену и после подне, значи довозио храну и опрему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте први пут тог 15. маја дошли, значи ви сте дошли из Пожарнице у?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: У касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарну?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то отприлике било, које време?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: То је било око осам сати ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око осам сати ујутру?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда приметили нешто необично на путу у тим јутарњим сатима?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Не, не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је нормално било?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Све нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Функционисало?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких препрека на путу или било чега?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте приметили?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим путем сте ишли?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Ишао сам како да вам кажем, Бијељина, пут Бијељина-Тузла, значи Симин Хан, Славиновићи, то је у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим возилом сте дошли?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Камион обични војни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: «Дајц».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Дајц»?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И испричајте нам дакле од тог момента када сте дошли у Тузлу у тим јутарњим сатима, кад сте се вратили поново?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да вам кажем, кад сам дошао у Тузлу ми смо ишли претежно по храну, кад сам дошао у Тузлу натоваримо тако храну и намјернице и ишли смо, јер је то била јединица која је била при касарни, значи резервни састав и тако смо храну довозили из касарне значи, опрему, храну ништа није било, дошли смо у касарну натоваримо храну и што нам треба, што имамо налог да натоваримо то и одвеземо. А кад сам дошао после, исти тај дан после 12 сати, то је негдје било тако око 12, пола један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ћу вас прекинути, то кад кажете да сте дошли, да ли је још било возила неких или је само ваше возило у тим јутарњим сатима?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Само наше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ваше, и ко је био са вама?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Било је нас тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тројица?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Наставите.

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Два војника и возач, тако да товаримо храну и значи вратимо се, кад сам дошо тај дан, значи завршили смо

утовар, натоварили смо храну и опрему, од јела и овако кошуље јер смо носили то све на прање у касарни, јер нисмо имали. Кад сам дошао тај дан у два сата сам, прије два смо пошли да изађемо значи без обзира на колону. Кад смо дошли на раскршће нису нам дозволили заправо прегледали су камион, било је већ значи полиција та ТО. Тражили су нам, прегледали су нам камион и тражили лично наоружање да предамо, ми то нисмо хтјели уопште, нисмо значи пристали да предајемо лично наоружање јер ми смо имали само пушке уза се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су вас то зауставили?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: На самом раскршћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На самој раскрсници?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците, јел, опет сте били сами у том камиону, није више било возила?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Нас тројица је било само, напријед који смо сједили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то била униформисана лица која су вас зауставила?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, полиција СУП-а Тузла. И тад су нас вратили као не можемо кренути прије колоне и вратите се у касарну. Ми смо се вратили јер нисмо уопште знали да ће та колона излазити, кад смо дошли у касарну поново значи чекали смо колону, та је колона кренула око два сата, значи комплет колона, ми смо били негдје десети у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је рекао да колона изађе у то неко одређено време, да ли је уопште неко вама рекао?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се вама неко обратио, кажете комплет колона није изашла?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да вам кажем ја, као обични војник нисам знао за то, само знам да је кренула колона, значи камиони који су кренули испред је било два оклопна возила која су кренула, колона је кренула и кад смо дошли на раскршће колона се вратила, због чега мени није познато. Значи враћени смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате ко је био у тој колони, која јединица, ко се налазио у тој колони, колико је отприлике возила било и како је дошло до тога да се формира та нека назови колона?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Па стајали смо на капији значи, нисмо могли, ни једно возило није могло изаћ из касарне, кад сам први пут

изашао из касарне ми смо изашли на малу капију, то је позната гдје улазе официри, ту смо на ту капију смо ми први пут изашли кад су нас вратили, значи тај наш камион једино, и онда смо, а други пут кад смо излазили вратили су нас, изашли смо на главну капију гдје је колона читава изашла, можда од једно педесетак возила је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли вас то исти људи вратили, исто је била полиција?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Исто, али је било, тада је било цивила доста и било све нормално, јер су биле, они као, било је доста полиције на том раскршћу били су ти грудобрани баш припремљено било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тек сад видели, нисте претходно видели грудобране?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Нисам, нисам, видио сам тај дан кад сам изашао, кад смо пошли кад је наш сам камион кад је пошао, тада сам видио и тад су нас вратили, а у два до неколко, јер ми смо поново, колона је комплет кренула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам вас тад сте први пут видели грудобране кад сте пошли по други пут на?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После 14 часова, јел тако?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта су вам тад рекли, зашто вас враћају?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Тад нисам био упућен, јер се комплет колона вратила и ми смо уз колону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим ових грудобрана да ли сте још нешто приметили, видели сте цивиле, видели сте полицију, да ли сте још нешто приметили?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте приметили?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Било је оклопно возило преко пута зграде тада зване «Момо и Узеир», тако се зову те зграде, било је оклопно возило које није дало тамо магистралним путем да се иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још неких униформисаних лица?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте све што сте видели?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Био је ТО, било је и полиције, било је у полицијским униформама, било је нако плава униформа сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да су припадници ТО?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: То сам чуо, нисам знао али сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да ли сте могли да их разликујете?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Имали су ознаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали су ознаке?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас питам.

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: На рукавима су имали писало је ТО-територијална одбрана, ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И испричајте нам даље шта је било?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Кад смо се вратили у касарну, значи вратили су колону, онда су нам ја као обични војник нисам знао али су нам као јавили да идемо око 7 сати да идемо кући, значи нико нам није саопштио ни куд се иде, ни како се иде, само су нам рекли као наводно приче које сам ја чуо као да сви идемо кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви уште знали тог дана када сте дошли у јутарњим сатима да ћете напустити Тузлу, да ћете ићи кући?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да вам кажем ја као, као ми, ја сам знао да ћемо ићи кући, јер сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тог дана да ли сте знали да ћете напустити касарну?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Нисам знао да ће колона та напустити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте знали, добро. Када сте дошли у касарну када сте се вратили, какво сте стање затекли?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Ја као појединац војник, нормално стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нормално?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да тада чујете да ли је било неке пуцњаве?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Око два сата је, тако после два сата је почело то пуцат на нас са Градине у том случају су поједини војници одговарали на ту пуцњаву, из касарне, баш из касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било коментара зашто се пуца?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Нико није знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није знао?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Не. Ја као појединац нисам знао шта је било, јер смо гледали само да изађемо из касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте том приликом када сте се вратили, опет нешто, вршили неки утовар неке робе?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Ја као појединац нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Не, ми смо натоварили што смо морали да натоваримо, јер ми нисмо могли натоварити што нисмо имали написмено шта треба да узмемо а иначе смо ми возили брашно и намирнице за кухињу јер смо имали своју кухињу горе, с којом смо снабђевали из касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да идете у Козловац?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је тамо било, јел било магацина неких војних?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате о томе ништа?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Нисам упућен у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И колико би по вама трајала та пуцњава што ви кажете да је била?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Па то је било повремено, запуцају па стану, па опет значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите ко то пуца или не?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Нисмо. Да вам кажем, војници неки су и узвраћали, као ми баш нисмо имали потребе да узвраћамо тако да, ја као појединац нисам уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вама био непосредно надређен?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Капетан Драгић Слободан, капетан баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био у кругу касарне или не?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Не, био нам је на Гојином брду као резервна исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава, кад крећете, ко вам издаје наредбу да крећете, да ли знате?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Као појединац нисам знао, јер смо се налазили у камионима и само је колона кренула у седам сати, ја сам био у петом камиону, четврти, пети камион, нисам баш сигуран, био сам после, значи у почетку колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то камион?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: «Дајц».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Дајц»?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, војни «дајц».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти онај којим сте дошли?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, са којим лицима сте све ту били?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Било је нас тројица војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи све исто као што је и први пут било?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај камион имао цераду?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била покривена или отворена?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, да покривена али је са зада била отворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како, ви крећете?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Тад је сио с нама, пошто сам ја сио назад, као обични војник, сјео је с нама исто заставник, шта ли, водник, заставник не знам тачно име јер нисам познавао га, он је сио с нама, значи напред је, ја сам сио позади, било је нас још двојица, тројица војника је сјело значи у кругу касарне са нама у камион позади. А кад смо кренули то је јављено ваљда, ко је јавио ја то нисам уопште упућен у то јер нисам имао, значи нисам могао присуствоват томе ко је наредио да се иде, да креће колона, кад смо кренули око седам сати то је било, дошли смо на раскршће значи сјећам се да смо прошли, мој камион је прошао баш раскрсницу у Славиновићима, на Брчанској тој Малти, прошао је камион у том моменту први камион који се упутио према путу значи магистралном путу, то је био камион као познат, јер смо после тога чули да су били момци са Озрена, војници, јер нама нико није наредио гдје се иде, како, заправо обична војска није ни знала али нисмо имали потребе тамо да идемо. Први камион који је кренуо он је погођен са мале пијаце и то сам очевидно видео, погођен са мале пијаце која је била у близини преко канала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете мало ближе да нам лоцирате где се налази та мала пијаца?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Та је мала пијаца са, значи од улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево имамо једну мапу па ако можете да се снађете, да нам обележите где се налази отприлике та мала пијаца. Није то то, ову другу. Ако можете ту, овде је видније, да ли можете ту да, прво добро погледајте.

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Сад не могу да се оријентишем тачно гдје је канал овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте нам ближе податке, да ли је то ближе касарни, ближе раскрсници, ближе?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: То је уза саму, према центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према центру?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, чим прођете мост на каналу са лијеве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то види, јесте ли имали прилике да гледате снимак изласка колоне? Не види се ту ништа.

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: То је према центру чим прођете мост, има канал, чим прође се канал значи на мосту одмах са лијеве стране кад се крене према центру. Сад се не могу снаћ овде на мапи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете дати ту мапу да видимо да ли ту можете да се снађете?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Ево овде, ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо то ставити на документ камеру. Ја ћу молити режију да нам прикаже овај снимак са документ камере.

Констатује се да се сведоку показује мапа Тузле на којој је означена легенда од броја 1 до 10, са натписом ЈНА касарна Хусинска Буна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете прићи молим вас документ камери и тачно нам покажите где се налази та мала пијаца. Режија молим вас прикажите нам снимак са документ камере. Јел можете ви да на овој нашој мапи то уцртате где је отприлике. Добро погледајте па ако можете и на овој мапи нашој да се потпишете. Режија прикажите нам овај снимак са документ камере, молим вас. Дајте круг један ставите отприлике где би се налазила та мала пијаца и назначите само мала пијаца. А где сте се ви налазили, колико сте ви били удаљени од раскрснице када сте то приметили?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Ја сам био на самој раскрсници код аутобуске станице, на самој раскрсници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покажите тачно овде где се ви налазите?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Значи овде сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите круг исто.

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: То је та раскрсница, ево ту, ту је аутобуска станица, ту претежно се зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ишли сте од горе, јел тако?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Од касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од касарне.

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Од касарне према пијаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете прећи овамо, само потпишите молим вас. И шта ви тачно видите, пошто сте ви кажете испод цераде, али тај задњи део је отворен и ви ту шта видите?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Одатле сам видио само бљесак и иза нас камион, значи он је био негдје седми, осми камион који је кренуо, први камион у њега је погођена, тај бљесак кад сам видио, значи тај је камион био погођен и запалио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли знате чиме је био погођен камион?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Највероватније ручним бацачем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тај први моменат када сте ви чули да се нешто догодило?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И испричајте шта се онда десило, видели сте тај бљесак?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Онда је настала пуцњава тако да више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то била пуцњава?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Из ватреног оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рафална?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, рафална.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одакле се све пуцало?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Са свих страна, значи са свих зграда са, значи пуцало се можда дужином неких километар скоро, нас је пратила та пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је војска одговарала на ту пуцњаву, јесте ли имали прилике то да видите?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Не, сад да вам кажем, као мој камион није могао, значи ми ништа нисмо, само смо гледали да сакријеш главу, значи ништа нисмо видели, значи у том тренутку када је почела пуцњава ниси могао ништа видјет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био у том камиону, тај што се запалио?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Е то ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са војницима који су били са Озрена?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Па да вам кажем, највише војника настрадало с те регије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте о тим неким војницима са Озрена који су се издвојили из колоне, шта је са њима било?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Па било то да су изгинули сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Јер да вам кажем нај, претежно су гађали возаче, значи прво кад су почеле пуцњаве значи претежно су гађали возаче, значи сваки возач који је возио камион у прилици је био да ли да је погинуо или значи није могао остат жив. Као наш камион био је рањен, тај возач који је био возио камион, он је био рањен, а у том камиону у мене познати колега који је служио са мном војску ЈНА он је био у мом камиону, заједно смо били, он је у Славиновићима код дома, код пумпе он је искочио, он је био и заробљен. Након неколико он је изашао у размјену, по имену Ђорђа, који је служио са мном војску, знамо се прије тога и заједно смо служили војску, он је био заробљен, али кажем вам сад је погинуо, убио сам себе, значи после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте код истражног судије рекли да је била испаљена зоља са мале пијаце, то је то, јел тако?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај ручни бацач, јел то мислите?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: То је то, да. То што сам ја видио, значи осталог се ничег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете свуда је запуцало, са свих страна.

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта мислите то, одакле се све пуца?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Са зграда, околних, јер су то претежно околне зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд знате да се пуца са зграда?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Па знамо зато што је, да вам кажем и доста смо и гледали снимака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То са снимака знате да је пуцано са зграда?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, да, доста смо и гледали снимака и могу рећи има и у СУП-у у Бијељини које сам снимке гледао баш и тад је очевидно смо видели да је пуцано на нас, значи нисмо могли ничим, јер смо имали само лично наоружање, те пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сад што говорите то је на бази снимака, али у моменту док сте ви били у камиону ви то нисте имали прилике да видите?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Нисам имао прилике да видим јер је пуцано, само смо гледали да сакријеш главу, да извучеш живу. То је то чега се ја сјећам и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко страдао од ваших?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, страдао ми је брат који је био редован војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико година је имао?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: '72. годиште био, 18 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени брат?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Рођени брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Јокић Горан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се он налазио?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Он се налазио у касарни, прије тога је служио војску у Београд на Бањици па је пребачен у Тузлу и до одслужења му је остало још 42 дана, и тако да није ни доживио да одслужи, који није био припадник, заправо који није био држављанин уопште Југославије те, био је држављанин СР Немачке, по коме имам и документа која смо добили, имам и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постоји извештај и ДНК, јел тако?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, имам ту папире.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идентификован?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: ДНК анализе које смо добили, само двије кости да смо нашли, у које ја не вјерујем али ето, могу и приложити суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли ви знате где се он налазио у колони?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Знадем, налазио се у санитарно возило пинц гауер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд он у санитарно возило, да ли то знате?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Па јер сам био прије тога са њим у касарну, били заједно, који су момци били исто Јованов Душко, који знам да је био са њим исто, баш се у том пинц гауеру налазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вас питам да ли знате шта ће он у санитарно возило, откуд баш у санитарно да буде?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: То вам не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате како је дошло до тога да он оде санитарним возилом?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, била је та група јер је он био исто као веза па је се нашао у томе, јер је он радио као везиста био, и нашао се у том возилу да су с тијем возилом њих четири, пет изашло, којима се не зна ни једноме траг ни данас дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли сте ви уопште неко лице препознали када сте били враћени са Брчанске Малте?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да вам кажем, ја сам радио у фирми «Сода со дита» у Тузли које сам доста познавао као резервисте су тада

били у тој ТО колеге које су радиле самном исто су били резервисти јер нису били у полицији, јер су радили самном које сам познавао доста и којим сам се обратио истом том колеги, сад му не знам име, који је радио самном, ја сам се њему тада обратио, он је мени узврат реко «четник шути, нећеш више никад доћ овде», тако да сам и ушутио, јер сам их познавао доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То у 14 часова када сте покушали да изађете, реците да ли је било људи на раскрсници?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, било је све нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада у 19 часова?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Е тада никога живог ниси могао видјет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се придружујете кривичном гоњењу, јел истичете одштетни захтев?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Можете ли поновити питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се придружујете кривичном гоњењу, овде се води поступак против оптуженог Илије Јуришића, тужилац заступа оптужницу?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли истичете одштетни захтев, можете и у овом поступку, а можете и накнадно да истакнете, у посебном парничном поступку?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да вам кажем, да тражим нешто не може ми нико платит моје што је предеверо то и проживио, значи свако нек одговара за своју кривицу и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сам вас ја добро схватио да сте ви практично један, два, три пута излазили из касарне. Два пута покушали?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па враћени, два пута враћени?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тај први пут да ли је било више камиона или само ваш?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Само наш.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само ваш?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, који је изашао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Други пут колико рекосте да је било возила?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Други пут је колона кренула па се вратила.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је било возила у тој колони по неким вашим проценама?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Па отприлике да вам кажем не бих знао, јер било је доста возила.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли ви рекосте да сте били отприлике међу првих десет камиона тада?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Јесте, био сам у.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када сте враћени?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, око првих десет камиона, онда сам дошо у ред првих пет, значи око петог камиона.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ово увече?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, био сам ближи јер смо колону ту, значи бројим од возила која су била оклопна, значи било је два оклопна возила која ја не бројим већ бројим баш камионе од отије оклопних возила.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Где су се камиони окретали када су враћени?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: На самој раскрсници.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На самој тој раскрсници?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, полукружно се окренули.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тај камион који ви видите да га погоди зоља или ручни бацач са мале пијаце, у ком правцу он иде?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Он је кренуо према, да ли је оно прије запуцало ја баш нисам сигуран, он је кренуо према магистралном путу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Немам неку представу мене је то мало збунило зато вас све ово и питам?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Он је кренуо право, значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У тој раскрсници ви сте скренули где?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Ми смо скренули према Бијељини.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где је то, лево или десно?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад идете ви где сте скренули?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Лијево, лијево.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А тај камион?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Он је кренуо право.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он је кренуо право?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И тада га погоди?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Тад је погођен на самој раскрсници тад је погођен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И ви сте позади на товарном сандуку подигнута церада па то видите?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, да, видио сам баш.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То сам хтео да вас питам, да ли је пуцњава почела пре тог погодка тог камиона или је то било прво?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да вам кажем то баш се не могу сјетити, баш не могу се сјетити да ли је запуцало прије или је баш тад запуцало, ја сам само видио тај блијесак и кад је камион погођен, значи дигла се велика прашина јер се он није одмах истог момента запалио. Онда смо видели значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте пуцало се, пуцњава вас је пратила дужином километра, ево ја сам тако записао?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је то километар почев од те раскрснице па надаље, ви кажете километар?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, да. Скроз до малтене изласка из Славиновића.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је то далеко до изласка из Славиновића?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Око километар, скоро километар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И све време вас прати пуцњава?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Све нас прати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ви рекосте савили сте главу, сагнули сте нисте одговарали на ватру, па вас питам, остаје ми нејасно, а како ви то знате да се пуца по вама ако не гледате, савили сте главу и, разумете?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Видели смо по камиону, јер је био камион малтене изрешетан сав, ја имам, нисам понео фотографије да вам покажем камион што смо сликали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли чујете да вас погађају меци?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Пуцњава је била.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је погођен неко од тих војника са вама горе на?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Није био нико.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На камиону?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Није био нико.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само возач рањен?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, возач је био рањен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А што је искочио овај код пумпе у Славиновићима па је после заробљен што је он ту искочио из камиона?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да ли се препао, да ли је, то ми није познато.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јер нико други од вас није искочио, претпостављам да сте наставили пут?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Није, нас је било тројица само позади у камиону, јер двојица, тројица је сјело, значи било нас је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, где сте ви на крају зауставили камион?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: У Барама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У Барама?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Значи нисмо даље могли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А овај је искочио из камиона у покрету?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, да, он је у покрету скочио и почео, јер је, има ту један виноград бивши, ту се радило, обрађивали су станари ту, био као виноград и они у случају, јер је се пуцало, он је искочио и почео бјежати горе према том винограду, њега су ухватили живог, значи то је од раскрснице скоро 600, 700 метара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ту где је он искочио?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, гдје је он искочио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте нешто објашњавали око тога да нисте знали да тог дана треба да изађе колона ЈНА из касарне Хусинска Буна. Али остало ми је нејасно, како сте то сазнали, је ли та полиција када сте излазили вама о томе нешто каже, када вас враћа да чекате колону, јел вам они саопштавају то да треба да изађе или на неки други начин?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, тако сам и сазнао да је та колона, то да значи чекамо колону ту да изађе, јер ми нисмо знали, ми смо излазили претежно доле на малу капију, јер било двије капије у касарни. Била је

мала гдје улазе официри и гдје је био паркинг, официр значи гдје улазе радни значи официри ти касарне, е ту смо ми на малу капију изашли. То је са доње стране према болници Градина, ту смо ми изашли на малу капију и кад смо дошли на раскршћу нас је враћено да чекамо колону јер су, а прије тога су нам претресли камион и тражили лично наоружање да предамо. Ми то нисмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то сам разумео. Потом када излазите, рекли сте да сте изашли на главну капију, јесам ли добро разумео, око 19 часова када сте?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда сте изашли на главну капију. А да ли знате да ли је неко излазио и на ту другу малу капију?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само бих вас још питала, ви кажете да је возач био рањен?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нико више?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у претходном поступку код истражног судије сте рекли, имали смо три, четири рањених на камиону, пошто је било и цивила?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да вам кажем, биле су двије жене и дјеца али то је, да вам кажем то је било значи нисмо, ми нисмо у касарну их баш натоварили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Ми смо их натоварили по изласку из касарне, јер је био Стојановић самном који је познавао ту жену и тако да је изашла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли оне биле рањене?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па који су то три, четири рањених још на камиону? Ево ако могу да вас подсетим, «је ли вам камион уопште погођен пита вас истражни судија, ви кажете јесте, у ком делу, имали смо цивила, имали смо три до четири рањених на камиону пошто је било и цивила, па колико вас је било на камиону, било нас је осморо».

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Рачунајући и возача и напријед тројица што су сједели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И возача и ове цивиле, значи било вас је осморо?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Тројица је било напријед а тројица нас је сједило позади, то је шесторица и натоварили смо ту госпођу и дјете ја мислим да је имала 15, 16 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато вас ја питам, јер данас о томе нисте ништа говорили, али тад сте рекли три до четири било је рањених?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Ја кажем из касарне кад је изашло, био је само тај возач наш рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово није тачно три, четири рањена?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да вам кажем, толко, јер ми кад смо дошли у те Баре гдје смо стали јер нисмо могли даље јер то је било доста рањено пристизало и тако да се ја толко и не сећам колико је било тачно, да ли је било толико рањених или, јер било нас је доста рањено, доста је било рањено људи. Ту су нас дочекивали који излази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми се опет не разумемо. Ја вас питам, зато што сте децидирано рекли да је било три, четири рањена у камиону вашем, а сад кажете само је возач био, шта је тачно, јел тачно ово прво што сте рекли у истражном поступку или сад?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Ово сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Молио бих да питате сведока да ли му је познато због чега је Илија Јуришић оптужен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да питамо сведока?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наравно. Да ли му је познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, да ли му је познато?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли му је познато због чега је подигнута оптужница против Илије Јуришића?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Није ми тачно познато али сам чуо да је био у СУП-у Општине Тузле, да је био нешто.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Од кога сте то чули?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Па од колега који су били са мном.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Кад сте то чули?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: То сам чуо прије пет, шест година.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Пре пет, шест година?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је познато шта се конкретно Јуришић Илији ставља на терет а да је везано за вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је то битно колега, хоћете нам то.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Битно је то што сте га судија ви питали да ли се придружује кривичном гоњењу, да би човек придруживао се кривичном гоњењу мора знати о чему се ради, уопштен одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам му објаснила да је због овог кривичног дела оптужен Илија Јуришић, и да заменик тужиоца заступа ту оптужницу и да ли се он придружује кривичном гоњењу.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Због којег кривичног дела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу вам рећи. Сад ћу вам ја рећи, кривично дело је употреба недозвољених средстава борбе. То је кривично дело, мада ћемо то и ту прецизирати.

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да вам кажем, ја као припадник те војске и као припадник мога брата који је погинуо као редован војник, ја сматрам на себе и што сам проживио да сматрам на себе свако ко је био одговоран за то дјело, нек и одговара за то.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли имате било каква сазнања о деловању Илије Јуришића у том догађају?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Знам да је био, сад не знам тачно шта је био, али знам да је био неко и нешто у том СУП-у који је био овлаштен за то да не дође до тога.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Како то знате?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Па знам, значи био је надлежан томе.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је то неко рекао или ви имате непосредна сазнања о томе?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Ја сам, сад вам кажем ја сам чуо, ја нисам знао нисам кад прије тога чуо за тог Јуришића, али сам чуо после, значи.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли може сведок да се изјасни где је утоварена та, барем је тај израз употребио иако је врло незгодан утоварио ту жену и дете, или децу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чим сте изашли из касарне?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: По изласку из касарне.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Где?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Па сада не могу тачно, значи једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте прошли од касарне?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Једно 300 метара, нисам ни толико, јер ја нисам возио, знам само да смо им додали руку и да смо их увукли у камион, јер је познавао господин који је био у камиону и реко возачу да стане, тако да, јер нису напријед имали гдје сести, сјеле су с нама назад.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дозвољавам да нисам добро разумео, ни писмени исказ дакле овај који смо читали из истраге, ни ово данас. У ком делу колоне се сведок налази?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Сведок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, ви, у ком делу колоне?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: У почетку колоне.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се може одредити и у односу на борбена возила, на цивилна возила и на камионе који је по реду његов камион?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Па да вам кажем око пети камион што се тиче камиона, не бројим оклопна два возила напријед што је ишло, што смо излазили за њима јер не знам ни ко је се налазио у том камиону, у тим оклопним возилима.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је сведоку можда познато које возило се налази испред њега?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, цистерна. Ја мислим да је цистерна, нисам сигуран али испред нисам видио.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли има цистерна и иза његовог камиона?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Била је можда подаље, сад не знам која је била по реду, била је.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли може да се изјасни тај камион који је продужио кроз раскрсницу на кога како он каже је отворена ватра са мале пијаце, да ли се може изјаснити где се зауставило то возило и да ли се уопште зауставило?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Па ја мислим, не знам, 15, 20, једно, сад не могу вам тачно нисам предвиђао то да ли је 20, 30 метара, да ли је 50, углавном у том дјелу.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је иза тог возила које је прошло кроз колону, дакле тај камион, ишло још неко возило?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: У том тренутку нисам видео, не би реко.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У истрази сведок је рекао а то је поновио и данас, покушаћу да цитирам каже «оклопно возило» говори где се налазило «које није дало магистралним путем да се иде».

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Откуд сазнање да то возило није дало да се иде магистралним путем, јесте ли ви дошли до тог возила?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Нисам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Како знате да је оно бранило?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Ја нисам имао потребе, нисмо имали потребе, мој камион није имао потребе тамо да иде.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А откуд знате да оно није дало да се иде тамо?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Па највероватније чим је постављено.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А, највероватније?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Па да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок је рекао данас, каже поједини војници одговарали су на пуцњаву?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: У касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарни.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У касарни?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, а ја не знам који су ти.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је познато тог дана у односу на ту пуцњаву ко је опалио први метак?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Не знам, није нас било десет војника у касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он није ни рекао да је први метак чуо.

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Није нас било десет у касарну, било нас.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Како знате да су војници одговарали на ватру?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Био сам ту у касарни, чуо сам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Како знате да је то одговорено на ватру?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Па чуо сам, видио сам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Од кога?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Чуо сам, па био сам ту присутан.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па ко је први почео да пуца?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Одозго су почели са Градине на нас пуцати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, рекао је да се пуцало и да су они одговорили, ако се пуцало значи зна се ко је почео.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја само питам појам «одговорити» шта значи, јер имамо у овом поступку исто то један пут већ «одговорити» много битније него ово.

Предлажем да се сведоку прикаже видео снимак, то је онај, мислим бар код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ЦД број 3, онај што стално показујемо?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да, онај 3.39 што траје, излазак колоне 15.05.'92., па да се изјасни да ли види на том снимку свој камион и тај камион који пролази кроз раскрсницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих молила режију да нам прикаже ЦД број 3, излазак колоне.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ово возило које је прошло кроз раскрсницу и отишло право?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се зауставило пре места где се налазио тај оклопни транспортер или иза?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Пре.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала.

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Пре је био погођен а сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел знате где се зауставио или не? Не знате?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Знам да је био, пре је био погођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Излазак колоне и почетак пуцњаве, то нам прикажите. Не то, испод, е то. Ако видите ваше возило реците.

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Ево овде је моје возило. Ево га овде наш камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Овај иза овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија, ја бих вас молила да вратите још уназад.

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Иза цистерне, ја мислим да је то наш камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово возило овамо што је кренуло, јесте ли видели? Кад кажете, реците да зауставимо.

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Још мало напријед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још мало напред. Хоћете још једном да вратимо. Вратите молим вас режија још једном.

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зауставите.

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Ја мислим да је овде испред ове црвене цистерне, да је то било наше возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите дакле, значи испред ове цистерне овамо што је скренуло возило?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то ваше било возило?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Не, не, није ово што је скренуо већ овде испред цистерне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, испред. А јел знате ово возило што је кренуло овамо према, у ову улицу што је ушло, да ли знате које је то возило?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Не знам, али то је возило и било погођено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било возило погођено?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, то је возило и било погођено ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само једно питање, јел види овде то возило оклопно о коме је причао?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Они су прошли напријед, али је било два оклопна возила, ја сад, овде мени непрекидано, ја ово баш није ми толко јасно овај снимак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, на овој слици која је сада на монитору да ли ви видите возило о коме сте причали да је неко оклопно возило вас спречавало да се иде неким правцем?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, ево га овде стоји, јер се јасно видело и из камиона мог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То возило које кажете. Добро, то возило о коме причате да је погођено, да ли га видите сада на снимку и које је то возило?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да, видим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Ево овде доле у продужетку ово возило, јер сам ја њега видео одавде, аутобуска станица је ево овде са десне стране кад прођеш од раскрснице можда једно 50, 60, 50 метара колико има, не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У односу на ону раскрсницу где стоји неко црвено возило у раскрсници, где сте ви били, јел можете да покажете на монитору и да опишете шта се налази на том месту?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Шта да вам кажем, ја доста ово мени нејасна слика, јер ја ово нисам ово виђао прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли неки други снимак гледали можда?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да има снимака још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то јасније било кад сте угледали ваше возило или не? Јел има разлике у тим снимцима?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има разлике?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему се састоје разлике?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Зато што смо ми били у почетку колоне значи сви један приближно близу, ја ово баш ми некако, чудна ми ова фотографија, снимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви имате можда тај снимак?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажете да претпостављате да је ово возило ваше, испред ове црвене цистерне, камион?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Нисам пуно јасан на овоме снимку, не могу тачно одговорити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мене занима, пошто каже није јасно, па бих хтео сведоку да помогнем уколико он може да нама помогне овде, он види сада слику, може ли он да каже по слици која је на монитору где се налазио, није битно то да ли ћете ви погодити у метар, или у неznam, овде за сантиметар, два, пет и тако даље. Пошто, видите ви сад овде су зграде, мене занима како сте ви могли да видите куд се тај пут даље наставља, дакле овај пуца и погађа тај камион, како је то могуће видети, објасните, јел ту нема ништа а видимо имају зграде, мени то није јасно, ово што сте ви објашњавали да сте видели из правца мале пијаце да је испалена ракета из ручног бацача да је погодила камион, овде су високе зграде, како ви то уопште видите?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Разлика од раскрснице горе до повише аутобуске станице и све је се видело ово оклопно возило. Ове су зграде подаље биле, овде значи чист простор који се могао видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чист простор, ту где се налази пијаца ту је чист простор?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Пијаца вам је у продужетку, да, чисто значи ништа није, видело је се, значи одатле са раскрснице та се пијаца види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро.

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Сад се не види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите сад се не види?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Па сад је изграђено и зграда је доста и сад се не види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: А тад је се видела зато што није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Молио бих да се снимак намести на 2.43 где се види и тај црвени камион и цистерна а и једно возило између, па да се изјасни да ли је то возило које се види на том снимку возило у којем је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, на 2.43?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: 2.43.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија молим вас прикажите нам снимак на 2.43 минута.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли види своје возило?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Можете ли ми поштрит мало слику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може да се, не може. Режија, ја вас молим да смањите мало овај снимак уколико је могуће.

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Не, не могу вам одговорит на то питање јер ми није јасна слика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли може да погледа код мене, дакле исти, погледајте, упоредите да је исти снимак, али је много оштрији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево приђите, погледајте, можда је оштрији.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Али је много оштрији. Јел ово ваш камион?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Није. Ми са собом ништа нисмо возили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ипак то није ваше возило? Микрофон укључите молим вас, само станите поред микрофона, неће бити снимљено. Дакле, ово није ваше возило, дефинитивно није ваше возило?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: На слике није, не могу да се оријентишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, јер сте првобитно рекли, ево га, ево га моје возило, значи сад мислите да то није?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Учинило ми се јер, али, и ми смо возили тај дајц, возило дајц, али нисмо ништа за собом возили, да ли је. Можете ли пустит дуже мало снимак да видим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, режија наставите, пустите нам даље снимак.

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Можете ли ми га увећат?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може да се увећа сада? Добро, да ли имате још питања? Немате више питања. Да ли ви имате, изволите.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Господин свједок је на ваше прво питање да ли познаје Илију Јуришића је одговорио негативно, значи не зна, а на питање да ли се придружује кривичном гоњењу одговорио је позитивно и објашњавао је да је чуо, значи не зна, него да је чуо да је нешто био у СУП-у. Мене интересира од кога сте чули и кад сте чули?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Ја сам изјаснио прије можда 5, 6 година чуо сам од колега које сам.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Можете ли некога именовати?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Не могу.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ви сте у првом позиву добили назнаку да свједочите против Бешлагића и осталих.

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: У задњем позиву сте добили да свједочите против Илије Јуришића.

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Чисто логички питам, да ли можете категорички тврдити да сам ја одговоран за то што ме теретите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не може то сведок да се изјасни да ли сте ви одговорини, ту је суд који ће утврдити вашу одговорност.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Добро, да ли мисли да сам одговоран?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте одговарати уопште на то питање. Не можете одговарати, немојте.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Добро, онда ја могу да, да ли се слажете са овом констатацијом да вама није познато да ли постоји моја кривична одговорност?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати уопште на таква питања. Јел имате конкретно нешто, везано за овај?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Па ево конкретно питам, кад не зна човек нит он мене зна нит ја њега знам, не зна ни зашта сам овдје а придружује се кривичном гоњењу, није ми логично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, ако се утврди кривична одговорност да се он придружује кривичном гоњењу.

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Придружујем се зато што сматрам да сте ви били одговорно лице које сте могли да заштитите то што је се десило да се не деси, јер сте ви били одговорни у том СУП-у неком.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Нешто сте били.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Како?

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Нисте могли никако да.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: То је по мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате питање само, немојте сада да се објашњавате са сведоком, само ако имате неко питање.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Ја сам одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио вам је на то питање.

СВЕДОК ОШТ.ДЕЈАН ЈОКИЋ: Значи имали сте. Ја као војник нисам имао приступа том да заштитим, а ви као одговорно лице ту које сте радили тај поса, значи могли сте да заштитите то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не могу да прихватим одговор, јер он је уопштен и уопште не додирује се оптужница која је против мене подигнута. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Господине Јокићу, ви долазите из Бијељине?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тражите трошкове доласка?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 6.000,00 динара, јел подмирује ваше трошкове, јел то за путну карту, јел тако?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Дошао сам са аутом, довезо ме рођак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико би било то, ја овде имам извештај да би то било 6.000,00 динара, да ли то подмирује те ваше трошкове?

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Рецимо да подмирује.

Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 6.000,00 динара на име трошкова превоза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам лепо можете ићи.

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Де ми реците само да ли могу документа која поседујем за брата погинулог да приложим вама или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Дал вам треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

Констатује се да сведок-оштећени прилаже суду записник о идентификацији посмртних остатака Републике Српске, Канцеларија за тражење несталих и заробљених лица број 43/06 од 14.07.2006.године, као и записник о примопредаји идентификованог мртвог тијела под бројем 28/07 од 2704.2007.године, и извештај ДНК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам, можете ићи.

СВЕДОК ОШТ. ДЕЈАН ЈОКИЋ: Довиђења.

Констатује се да није успео снимак саслушања сведока-оштећеног Сорајић Борка, и да је у паузи након регулисања техничких сметњи насталих у режији сведоку оштећеном позлило с тим у вези приспео је извештај доктора специјалисте Градског

завода за хитну медицинску помоћ, број 39 који и писмено извештава суд да је сведоку позлило, да је узнемирен, да се сећа брата близанца који је погинуо у Тузли, да је под стресом и да је изјавио да не може да сведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. У овом извештају који сам добила од наше службе сведок-оштећени Сорајић Борко има трошкове доласка пошто долази из Љубиња из Требиња, 12.000,00 динара.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку-оштећеном 12.000,00 динара на име трошкова превоза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите молим вас Кулишић Бранислава.

Тако је, Шолаја Васо, међутим информисана сам да он има, да ће он ваљда преноћити овде и да није нужно, због тога, наравно, све имамо ми у виду, а ово су људи који се одмах враћају, због тога прво њих саслушавамо.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок-оштећени Кулишић Бранислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кулишићу, добар дан.

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам рећи ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Кулишић Бранислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени које године, од оца?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: 11.12.1950., од оца Цвјетина, мајке Радојке Цвијановић, девојачко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: У Сижју, општина Лукавац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је ваше пребивалиште?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Бијељина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Душана Баранина 3/1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока-оштећеног. Дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли сте то разумели?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим вас да прочитате текст заклетве који се налази испред вас?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Заклињем се да ћу овом суду што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Ви знате зашто сте позвани, јел тако. Везано за овај случај, такозвани случај Тузланске колоне, извлачење војника из касарне у Тузли.

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ви били маја '92.године, јер ја видим по овом неком извештају ви нисте нигде саслушани јел тако?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Не могу се сјетит тачно годину, али два пута док са живио у Добоју давао сам изјаву, неко из Београда је долазио, ко је ја не знам. И прошле године сам дао изјаву да ли је то «СИП-а» радила у Бијељини и исто тако сам прошле године дао изјаву у Сарајеву у тужилаштву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Овде нисам до сад никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, испричајте нам све шта вам је познато. Где сте се налазили маја '92.године?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Ја сам био резервиста у тадашњој војсци бивше ЈНА тада сам имао 42 године, био војни обвезник, и до тада је једина и легална и легитимна оружана сила на тим просторима била бивша ЈНА и на позив одазвао се на мобилизацију 06.априла `92.године. Јединица наша је била стационирана у Сижју у мом мјесту и тада су у то вријеме из Брода и Лијешћа бежале избеглице Срби од Хрватских војних јединица и ту уочи тог дана они су ноћили у Сижју у мојој кући је њих тада доста ноћило и ујутру су с обзиром да су они претходних дана наводно малтретирани приликом проласка кроз Тузлу они су послали, команда наша је послала два камиона да

проведемо те избеглице кроз Тузлу. Један камион је, исто тај трећи камион он је ишао по намирнице из касарне, ми смо провели колону избеглица кроз Тузлу до Пожарнице, и вратили се, да се вратимо поново у Сижје међутим нисмо могли проћ више, нас су усмјерили у касарну тада. У касарну кад смо дошли горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које време је то било кад сте дошли у касарну?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Па не могу се сад, али знам да је то било после подне, не могу се сад тачно сјетити, јер много тога је мени изблиједило, покушавам избрисат једноставно то. И тад су мени у касарни рекли да су они прије тога били кренули да изађу, да евакуишу касарну, међутим да су враћени у касарну и да ми практично не знамо ни како ћемо проћ ни кад ћемо изаћ ни како ћемо изаћ. И у предвечерњим сатима нама је наређено да се колона формира да лично наше наоружање што смо имали, јер је, тад у касарни није била ни једна борбена јединица, оружја што смо имали то је било наше лично наоружање, тад нам је наређено кад уђемо у возила да оружје склонимо, сакријемо, да се оружје чак не види, да не би неким случајем иритирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је то наредио?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Па наредио је командант, команда у касарни и та команда је пренешена свима у колони. И тако је и поступљено, ми кад смо кренули кренула је пуцњава, погађани су углавном прво возачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте још о пуцњави. Ви сте кренули дакле, колико би то било?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Па не могу баш са сигурношћу рећи али знам да је било прије седам сати, у предвечерњим сатима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Колико се ја сјећам тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вама био непосредно надређен ту?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Мени нико у касарни није био непосредно надређен а у колону ову што је пратила избјеглице, с којом сам ја дошао из Сижја водио је Симић Миленко, звани Петко, и он је тад исто био са нама у касарни, он је био командир чете доле у Сижју у тој јединици и он је водио ту колону избјеглица коју смо ми обезбеђивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док нисте пошли са овом колоном, да ли се у касарни нешто дешавало, да ли је било пуцњаве, да ли је ту неко комешање било, да ли сте ви уопште имали прилике да видите да се нешто ту битно дешава у касарни?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Како објаснит сад то, ја то не могу објаснит било је такво стање да сви су били потиштени, сви су били једноставно не знају шта их чека, не може се проћ, а било је пуцњавае прије поласка колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Са оног потеза одозго према Градини, према болници, неко је пуцао на војнике и онда је војска узвратила и та пуцњава није дуго трајала ја мислим да у тој пуцњави није било ни повријеђених ни погинулих, прије поласка колоне и после те пуцњавае, то се смирило, стишало, наредба је дошла да се колона формира, оружје рекао сам да се склони, да се не види и да колона крене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком возилу сте ви били?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Ја сам ушо тад у возило којег је возио покојни Тадић Бора, он је погинуо тад у возилу том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то возило било?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Био камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камион, који?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Камион, војни камион, ја мислим да је био ТАМ онај, не знам ни ја марку, углавном војни камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био у том камиону осим покојног Тадић Боре?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Само сам у кабинѣ био ја и Боро а доле је био покојни Ранко Мркоњић, звани Стојан, Татомир Кулишић и Марковић Зоран, доле у каросерији под церадом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била спуштена, јесте, церада?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Не, цераде су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подигнуте?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Подигнуте цераде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике где сте се ви налазили у тој колони?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Па ја сам се отприлике налазио у том средњем делу колоне, јер на први дио колоне се није ни пуцало. Ја сам рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте још, идемо по реду.

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се налазите у средњем делу колоне, јел тако?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кренули сте из касарне и шта се дешава, да ли видите нешто, примећујете на путу нешто необично, да ли примећујете униформисана лица, да ли видите неке цивиле, испричајте нам то?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Пре поласка, пре самог поласка из касарне а то сам и после чуо да се радило о њиховом некаквом човеку, човек је био са стојадином наранцасте боје у касарни и пуко је један метак, прије самог поласка можда на два, три минута, у наранцастом стојадину и пукао је један метак и ја сам му пришао и питао га што пуцаш, на кога пуцаш, зашто пуцаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је опалио метак, како?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Опалио метак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вис или?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Гдје је опалио, нисам ја видио, није никога гађао нити је имао кога гађат ту. Питао сам га ја јер је онда био близу, што пуцаш, на кога пуцаш, он је био сав узнемирен, није одговорио ништа и непосредно после тога колона је кренула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било униформисано лице?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га познавали?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Не, нисам га познавао, не могу се сјетит, не тврдим да ли је било униформисано, али не могу се сјетит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Колона је кренула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у кабини?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Ја сам у кабини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је на путу, шта примећујете на путу и да ли уопште нешто примећујете?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Још увек ништа до Техничког прегледа «Транс сервиса».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам покажете отприлике где се налазио тај Технички преглед, имамо једну мапу, ако можете да се оријентишете да нам тачно лоцирате где је тај Технички преглед.

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Могу, могу, покушаћу, сад да ли ћу успети видећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево вам обе мапе па погледајте добро погледајте да би могли да се оријентишете.

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Па ја мислим да би овдје негде требало бит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим вас само да уцртате па ћемо то ставити на документ камери да имамо прилике сви да погледамо. Само ви уцртајте где је Технички преглед, напишите Технички преглед, круг један ставите.

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Па ја мислим да би овде негде требало бити, е овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих молила режију да нам прикаже ово са документ камере. Дакле ту би био Технички преглед.

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Па по мени би ту негде требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике, од раскрснице Брчанска Малта то је колико удаљено, отприлике?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Не могу са сигурношћу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта ви чујете, када сте дошли ту отприлике код Техничког прегледа када сте били шта се чуло?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Чује се пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ви чујете, значи онај моменат кад ви чујете, шта чујете?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Чује се пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појединачна, рафална?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Прво се чула појединачна пуцњава, ја сам рањен непосредно после Техничког прегледа, први пута у руку сам рањен, а потом сам рањен пре самог скретања на Брчанској Малти лијево, а касније сам рањен горе кад смо стали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам тај пут од Техничког прегледа, ваше рањавање, како се пуца, одакле се пуца, ви сте у кабини, да ли нешто примећујете, које је испред вас возило било, шта се десило с тим возилом?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Па била су, које је возило било, ја не знам које је било возило, била су возила, како објаснити ту пуцњаву, мислим да нисам никад ни један филм гледао. Оно што ја могу рећи то имао сам утисак да кроз кабину пада крупна киша од тих метака, а пуцало се са свих страна нема одакле се није пуцало, с прозора, балкона, с улице, нема мјеста одакле се није пуцало, практично нема мјеста одакле се није пуцали и киша је метака, ја сам имао утисак да крупна киша метака кроз кабину пролази, то је, ако уопште то могу објаснит. И једно по једно возило скреће у страну, прво су погађани углавном шофери, и на крају да би направљен био застој да се не може даље ићи и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком моменту је возач био погођен, пре вашег рањавања или после?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Не, ја сам рањен непосредно после Техничког прегледа у руку, па сам прије скретања на семафору на Брчанској Малти лијево рањен у стомак и кад смо стали горе, кад смо

кренули горе према Пожарници, према Мајевици, па није то било, не знам колико је било метара, оне прве зграде онде сви су стали испред нас и ми смо стали. Ја сам тад поново рањен, ја и тај возач је тог момента погођен и он се само нагнуо вако на мене и ја сам га ухватио за раме Боро, Боро, он је тог момента човек и умро. Ја сам тад изашо из камиона, пуцњава је била таква, сео под камион, поново сам рањен под камионом, бомба је пала поред мене она црна, добро сам је видио, јер сам лежао, успио сам лећ и ето тако, после сам устао ушо доле у подрум и остао доле и ту лежао на бетону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подрум неке зграде?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сами дошли до тог подрума?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Сам, сам, то није било. Наш камион је стао лијево, онде да ли је било нешто, да ли је било неко стајалиште, да ли је била аутобуска, да ли је, ја и сад прођем и не осврћем се на то мјесто, то није било размак између мене и зграде ширина тротоара и можда још пола метра или метар евентуално колико је камион стајао од тротоара, ето толико сам ја био од зграде далеко. Мркоњић тај Стојан видио сам Татомира Кулишића који је изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мркоњић Стојан, кажете да је настрадао том приликом?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Ранко Мркоњић, звани Стојан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ранко, то је једна иста особа?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Иста, иста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мркоњић Рана Ранко?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Мркоњић Ранка Ранко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани Стојан?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Звани Стојан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер ми овде на списку имамо Мркоњић Рана Ранко, и Мркоњић Стојан, а то је једно те исто лице?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Исто лице. Из кабине, из камиона доле је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, само још једном. Мркоњић Ранка Бранко, ко је то?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Тога ја не знам, тај нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема таквог?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Тај нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могуће да су ова три лица која су овде све једно те исто лице, имамо Мркоњић Ранка Бранко, имамо Мркоњић.

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Бранка нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, значи Мркоњић Ранка Ранко има?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Јесте, звани Стојан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани Стојан. Да ли има некога од ближе фамилије?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Има два сина и супругу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где су они?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Један је у Сижју, један у Добоју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један је у?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Сижју, родно мјесто нашем а један је у Добој, супруга му је у Сижју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате како се зове син или супруга?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Један син се зове Боро а један, не могу се сад сјетит, супруга Петра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петра?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адресу не знате?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Не знам. Сижје, Петра и Боро су у Сижју. Татомир и овај Зоран Марковић и они су рањени обојица били, они су скочили из камиона и ушли су у ту зграду а Стојан је, ја како сам лежао под камионом Стојан је дошао рањен без ципела и наслонуо се на зид од те зграде од мене далеко можда пет метара и овако је човек уза зид и овако иде полако низа зид, низа зид и умире, ја га гледам, ја га зовем а он умире. Ето ту је умро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је после с вама било, ви сте у подруму, до када сте били ту?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Ја сам у подруму на бетону лежао до ујутру, ујутру су ме покупили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Па не знам ни ја ко, покупили ме и одвезли ме на Градину у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Ту смо били превијани у болници и после су нас одвезли, одвели у ствари у затвор у Тузли. И мене су после пребацили у затвору Лукавац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте провели у затвору?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Па не знам сад колико сам био и у болници и колико сам у затвору, знам да сам размијењен 18.јула

'92.године, а сад колико сам био у болници и у затвору и једном и другом не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, тад кад сте кренули са колоном, јесте ли имали прилике да видите да ли су биле неке препреке на путу?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Јесу. Кроз читаву Тузлу су биле препреке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога, пре него што је колона кренула, уопште тих дана јел било?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Препреке су биле свугдје, почево одоздо од, ако познате Тузлу од Шићког кад се иде из Добоја, од Шићког па све горе биле су препреке и јежеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте видели први пут те препреке постављене, први пут кад их видите?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Не знам, не знам кад су постављене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. А у тим јутарњим сатима, да ли сте имали прилике да видите препреке неке, у јутарњим сатима?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Кад смо пролазили са избјеглицама? Па препреке је било кроз читаву Тузлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Кроз читаву Тузлу и од раније су биле препреке само што ја раније нисам одлазио у касарну у Тузлу, а знам да су биле препреке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неко оклопно возило, да ли сте то имали прилике да видите?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Оклопно возило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Тога ја нисам видио, кажу да је било али ја га нисам имао прилике видет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било у колони санитетских возила?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једно или више?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Е то не знам, само знам да је први дио колоне изашао на ког нису пуцали уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате ко је био у првом делу колоне?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Па знам да је био командант Дубајић и са њим ови, а ко је други још све био не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су то ови други који су били?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Па официри и ко је све био, не знам ни ја ко је био тачно, само знам да је Дубајић командант касарне

био у првом дјелу колоне и изашао и са њим још ко је све изашао у том првом дјелу колоне ја не могу сад рећи ко је био у том првом дјелу. То је хаос, ја не знам да ли вам то могу уопште објаснити, хаос какав није, какав ја у ниједном филму нисам видео, да не можеш видети 15, 20 метара од себе шта се збива и догађа, то је киша метака, хаос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате док сте били у касарни, да ли је долазила полиција, да ли уопште имате сазнање да ли је било неког преговарања?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Каже, наводно кажу ови који су Дубајићу, разговарали са њим да су му искључили везу да не може ступити у контакт ни са киме, да су му наводно обећали да ће пустит колону безбједно да прође кроз Тузлу и он је вјероватно повјеровао томе, а тад у касарну није долазио, ја колико знам да није долазио нико. Тад кад сам ја дошао у касарну из Пожарнице, ја колико знам да није долазио нико да преговара, тад је било вјероватно касно за све преговоре, јер тад су људи причали да су са њим разговарали, да су прекинуте везе, да је договорио са њима да ће колона изаћ безбједно, десило се то што се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште знате нешто о оружју Територијалне одбране које се налазило у Козловцу?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Ја на Козловцу нисам био, на Козловцу, а знам да сам, причали су људи, и знам да су ми рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте причали?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Па причали смо тад и прије поласка и причали смо и после рата и у рату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тад пре поласка, пре поласка?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: И прије поласка знам да су људи који су били на Козловцу горе дошли и рекли да су пуни магацини оружја остали недирнути на Козловцу и то што се прича да смо ми узели некакво, шта смо то ми могли узети. Могли смо узет масти, уља, брашна, пасуља и то је у ствари и јест био циљ нас који смо били горе у касарну. Какво оружје, оружје је остало сво, бар тако људи кажу, ја на Козловцу нисам био тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада нисте били?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Тада не, нисам ни раније био и не знам гдје је Козловац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, кажете да је била прича нешто о оружју у Козловцу пре поласка?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Била је прича да је на Козловцу магацини пуни оружја остали и прије поласка и у рату и после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ви познајете Манџа Абдулаха?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је кад је био саслушан овде као сведок говорио је баш је причао о том оружју, да су добровољци који су били у саставу јединице да су провалили у магацин наоружања и муниције ТО и један део тог наоружања је нестао, а ви кажете да је већ тада било приче пре поласка колоне, па зато вас питам да ли уопште имате неко сазнање?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Ја оно што сам ја видио у касарни док сам ја дошао, а вјероватно ни прије није нико товарио ништа, ја знам да је било приче о утоварима хране, ја знам да је о томе било разговора, али ја нисам видио никога ко је носио оружје и стављао у камион, ја то нисам видио и знам да је разговор теко тако да је на Козловцу остало све горе. Е сад ја на Козловцу нисам био, поново кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ви имате лекарску документацију везану за ваше рањавање?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Немам из Тузле, имам из Добоја кад сам размјењен и оперисан три пута у Добоју. Имам, инвалид сам био трећа, па сад сам четврта категорија трајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптуженог Илију Јуришића да ли познајете?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се придружујете кривичном гоњењу и истичете одштетни захтев, обзиром да сте били рањени, кажете више пута?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Да ли се ја придружујем, па треба гонит сваког онога ко је крив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одштетни захтев можете да истакнете и у овом поступку а можете и накнадно у парничном поступку. Да ли ћете истаћи одштетни захтев?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Па ето истичем га, да ли ћу га водит или нећу то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Једино ако треба нешто везано за, ја сам био свакодневно више пута физички малтретиран, тучен у затвору у Тузли, свакодневно, више пута, а у Лукавац кад сам премештен у Лукавац, у Лукавцу нисам уопште био физички малтретиран

и да вам и то кажем да у затвору у Тузли да су ми се ране инфицирале, да уопште нисмо били ни превијани ни лијечени ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је далеко то место од раскрснице, то место где сте се ви зауставили са камионом, где сте изашли и?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Гдје сам био код камиона?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је то далеко рецимо од раскрснице по вама?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Па сад, да ли ћу ја сад то тачно оријентационо педесетак можда метара и мало више. Педесетак метара можда имало више.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: То је оријентационо, опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мене интересује јел ви лично познајете супругу Мркоњић.

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петру?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Петру, да и познајете ту породицу и пре догађаја од 15.?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Како да не, комшије ми, из истог смо мјеста, комшије, њихова кућа од моје ваздушне линије 300 метара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је тај Мркоњић Ранко имао деце, односно јел има још деце осим?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Два сина и кћерку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не мислим овај што је погинуо о коме сте ви говорили, него његов отац.

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Ранко се звао исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тај звани Стојан имао још браће или сестара?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Имао је брата који је погинуо, и има сестру једну која је у Њемачкој. Брат му је погинуо у рату исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто тада, исто овде у колони?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Не, после тамо на линији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како му се звао брат?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Знам да му је надимак био Лија, не могу се сад сјетит, мислим да је Миладин, мислим, звани Лија. Мркоњић Миладин мислим да је, Лија је сигурно зван, а да ли му је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ова друга два војника који су били са вама, тај Татомир и Зоран, јесам ли добро разумео?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је с њима било?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Татомир је био рањен исто, исто је одвезен на Градину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јер је он с вама пошао у зграду или не?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Они су раније ушли од мене у зграду, јер су били мање рањени, раније су ушли, ја нисам могао одмах ућ јер сам лежао под камионом. И знам да ми је причао кад су их довели горе на Градину да су их везали њих двојицу рањених и да су их терали да туку један другог по ранама, мјестима гдје су рањавани. И он је после пуштен, пуштен је, није био пуно рањен и он је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Зоран?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Зоран је ја мислим сад негдје вани, мислим да је у Канади, и он је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, јел имате питања.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па у принципу овај сведок заиста не видим никакву везу са овим, али интересује ме, на почетку је рекао да је прошао са колоном избеглица кроз Тузлу, јел може само да нам објасни којим путем је прошао кроз Тузлу?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: У раскрсници на Шићком, на Ирцу десно према, па лијево према аутобуској станици, на излаз горе на Брчанску Малту и десно у Пожарницу, јужном магистралом обилазницом, значи на Ирцу скренули на јужну магистралу, обилазницом, изашли на раскршће где сам ја горе рањен, гдје смо ми гдје то било на Брчанској Малти и у Пожарницу горе.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Тај пролазак кроз Тузлу да ли можете временски одредити кад се дешава?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Временски?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Временски да.

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Па не, ја не могу ни то са сигурношћу рећи, мислим да смо негдје око десетак сати из Сижја кренули, од Сижја до Тузле је отприлике до Шићког и отприлике негдје можда 15, 16 километара, и сад колона је лагано прошла кроз Тузлу без застоја. Е сад колико смо ми временски остали то не могу.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте том приликом на било ком месту заустављени из било ког разлога?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Колона је лагано прошла кроз Тузлу, није било застоја.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте имали пратњу?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Какву пратњу?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Војне или обичне полиције?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Ми смо били пратња, ми смо били пратња те колоне избеглица, ми смо из Сижја били пратња.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А да ли сте уопште као колона имали пратњу војне полиције или цивилне полиције?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Не, ми смо били пратња.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Путем којим сте прошли, да ли сте приметили пунктове?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Доста пунктова, наоружаних људи.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли таквих пунктова у то време постоји и ван Тузле?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Постоји у Лукавцу на раскршћу.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли постоји на путу према Бијељини у том добу?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Ја нисам ишао даље од Пожарнице.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте ишли према Добоју?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли на улаз у Добој постоји такав пункт?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Не, нисам ни у Добоју био.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А нисте били у Добоју?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Нисам био ни у Добоју, знам да у Сижју није било, то знам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јел можете нам само још рећи.

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: И знам да је био у Дубочици такав пункт, јежеви горе на раскршћу, на магистралном путу Добој-Тузла.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Можете ли ми нам објаснити где вас скрећу ка касарни?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Ми смо прошли кроз Тузлу и дошли до Пожарнице, на путу од Тузле у Симин Хану, једном човјеку је из Брода, зове се Вид Зарић, он је трактор возио тад, пукла погонска

гума од трактора и стала колона, ми смо већ прошли Тузлу код Симин Хана, ја видим ондје човека неког, била нека пољопривредна радионица те задруге, одем, замолим човјека и да нам човјек неку половну гуму, намонтирамо човјеку гуму и човјек је отишао, е можда је тај период био мало дужи што смо се задржали до Пожарнице. Ми кад смо дошли у Пожарницу, поздравили се са њима, људи су отишли овамо према Бијељини, ми се враћамо, ми треба да се вратимо у Сижје а не у касарну. Јер била су наша два камиона и један трећи камион је скренуо на Брчанској Малти није ишао за Пожарницу, него отишо у касарну да повезе храну за јединицу. Тад ми кад се враћамо на Брчанској Малти не можемо проћ за Добој доле, за Сижје него нас усмеравају у касарну.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко вас усмерава?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Људи на путу, наоружани људи на путу.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Шта вам кажу?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Нема пролаза доле, идите горе, ето.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И да ли се ви доласком у касарну неком јављате?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Ником, налазимо све те људе тамо сједе потиштени, уплашени, нема нам излаза, не можемо изаћ, не можемо, коме ћемо се јавит, немам ја ту ни команданта ни никога.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако сам добро схватио, ви сте 2 месеца, више од 2 месеца били што у болници што у затвору?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Пре размене?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У том периоду да ли сте од било кога чули или по добром или по лошем име Илије Јуришића?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Не.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте уопште некада до позива за овај суд чули за име Илије Јуришића?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Први пута на телевизији кад је објављено да је ухапшен, ја Илију Јуришића уопште нисам познавао, уопште га нисам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте у периоду од 15.маја па до тог кад сте први пут чули за име Илије Јуришића слушали о именима људи који су наводно одговорни за то што се вама десило?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: То и да је се причало, то до нас није могло доћ, ми нисмо имали прилике прво ни да чујемо од когато да чујемо, и нама ако је некад неко нешто рекао у затвору није.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, ја говорим касније.

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Дозволите само. Ако је неко некад нешто рекао у затвору а рекао је како је на Озрену хаос, како су дошли четници, како је горе запаљено све, како је остало без хране, нико нама у Тузли у затвору не би рекао да је неко одговоран за оно што се десило, и нити је имао прилике да ми дођемо до такве информације.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, ја говорим након размене, након размене када сте дошли кући својој или у своју јединицу, да ли сте слушали о именима људи који су одговорни за то што су вама учинили, догодило?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Па то сам слушао после по новинама, читао по новинама и по телевизији што сам мого чути а иначе од некога овако нисам ја, Илију Јуришића уопште не познајем нити сам га раније познавао.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Захваљујем, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала. Само бих вам још нешто скренула пажњу. Овде су били сведоци а између осталог одбрана оптуженог Илије Јуришића је да је војска пуцала и да је он пренео наредбу «на ватру одговорити ватром»?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ви то знате да није тачно?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Знам да није тачно јер нам је наређено, наређено строго наређено да ни једна пушка се не сме држат а камоли намјестит је за пуцање, наређено, наредба била прије самог поласка оружје се мора склонит, оружје се не сме уопште видет лично наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чекајте, не дозвољавате могућност да је неко и прекршио ту наредбу, да је пуцао?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Не дозвољавам, јер нема прилике из возила, возит возило и пуцат, нисмо ми каубоји, ни каубој то не може а камоли, прво у касарну уопште није била ни једна борбена јединица, то су све били углавном резервисти или дјеца необучена да би се они борили из возила, е, да сам ја сад из камиона пуцао, ко каубој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било са борбеном јединицом?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Борбена јединица прије на дан је повучена из Тузле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви били ту тад кад су повучени?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Не, не, само знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то вам је сазнање одакле?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Па имам сазнања из прича и имам сазнања и од Дубајића кад је био гост БН.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Госпођо судија ја морам да вас исправим, а ви исправите мене ако ја грешим. Одбрана Илије Јуришића није да је војска прва пуцала, одбрана Илије Јуришића је да он нема појма што се дешава на Брчанској Малти али да му информација радио станицом долази таква, дакле то је само чисто ради сазнања овог сведока. Дакле да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то опширније мало приказали, ја сам само конкретно рекла.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Одбрана Илије Јуришића није да је војска прва почела пуцати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта значи «на ватру ватром»?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Говоримо о информацијама које прима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, тако је.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А да ли је то тачно или не Илија Јуришић се никада о томе није изјаснио, нит се изјашњавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поента је у томе да ли је војска пуцала или није, јер је информација била «на ватру ватром».

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Могу ли вам ја нешто рећи. Што се тиче војске и пуцњаве од стране војника ја бих смио главу сад ставит овде ни пет посто војника није опалило један метак нити је имало прилику за то, нису дозвољавале пуцњава, то је случајно могло неко опалит, војска уопште није пуцала, оно што је пуцало из, то је могла бит запаљена муниција или тако нешто, нема говора да је војска пуцала, каква војска, војски наређено да склони оружје, да војска пуца, војска није могла главу спасит а камоли да пуца, ни пет посто војника није један метак опалило од свих тих присутних тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите, јел имате ви неко питање. Изволите.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Уважена председједнице судског већа, ја имам једну замолницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Са ваше стране ако је могуће технички, кад постављате питање свједоку да ли се придружује кривичном гоњењу и одштетном захтеву ту су два питања, те их раздвојите. Да зна да ли се питање кривично гоњење је једна ствар а одштетни захтев друга ствар, да би се и ја могло одредити са питањима према свједоку који износи, ако износи неке нетачне податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино ако ви нисте добро разумели. Ви сте рекли да кривац треба да одговара, јел тако?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за одштетни захтев?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Да, и придружујем се одштетном захтеву да, дал ћу га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је било, два су питања, наравно.

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Два су питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да има разлике у томе.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Мислим ја вас онда не разумијем кривац мора се знати, има име и презиме, па тај кривац да се прозове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јуришићу па не би више о томе расправљали, овде се расправља о вашој одговорности, дакле, ви нисте већ проглашени кривим.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Нисам проглашен кривим, а желим да свједок зна или не зна јел има моја одговорност. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Ви нам долазите из Бијељине?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкови превоза по овом нашем извештају су 6.000,00 динара, да ли вам то подмирује ваше трошкове?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Ја сам синоћ дошао аутом у Добановце, нисам смио јутрос доћ аутом овде, дошо сам једним аутобусом до Новог Београда, другим до жељезничке од жељезничке до овде сам дошао таксијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Определите нам онда колики су ти трошкови?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Па таксиста ми узео јутрос 600,00 динара, а два аутобуса по 42 динара, колико су не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажите колико би то било укупно ваши трошкови?

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Ма откуд знам, знам да је путарина 500,00 динара док се вратим и шта је друго, сад док се вратим таксијем поново доле, ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се ипак уклапа у ових 6.000,00 хиљада.

СВЕДОК ОШТ.БРАНИСЛАВ КУЛИШИЋ: Па да ли се уклапа или не уклапа.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку оштећеном 6.000,00 динара на име трошкова превоза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам лепо можете ићи.

Хоћете позвати сведока Лукић Мирка.

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Лукић, а не Лучић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Лукићу добар дан.

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте нам накнадно пристигли, добила сам информацију да сте дошли. Каснили сте јел тако?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Па дошо сам кад сам мого.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците нам ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Лукић Мирко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени које године и од оца?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: 03.11.'52., отац Перо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Кртова, Општина Лукавац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је ваше пребивалиште?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Сада моментално?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Брчко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Узуновића број 13.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте по занимању?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: КВ возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли познајете оптуженог Илију Јуришића?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Ја лично Илију не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте позвани у својству сведока-оштећеног, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико

би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли вам је то јасно?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас замолила да прочитате текст заклетве.

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок-оштећени упозорен, опоменут, заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви негде давали исказ везано за овај случај Тузланска колона?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Давао сам у Брчком и у Сарајеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам где се се ви налазили тада тог 15.маја '92.године?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Па 15.маја ја сам у ствари 14.маја сам позван као професионални возач да дођем у касарну Тузла, требало је младу војску који су родом из Србије да одвеземо до Бијељине и да вратимо камионе у касарну Тузла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте ви били, где сте се налазили када сте позвани?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Код своје куће у Сижју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад сте се јавили, испричајте нам све о томе?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Јавио сам се исти дан 14., 14.навече у вечерњим сатима смо одвезли ту младу војску и пошто нас је ухватила дубока ноћ преноћили смо у Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте кренули, у које време?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Ја мислим навече око 11 сати ноћи из Тузле, 10, 11 не знам тачно, давно је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли можете отприлике да определите колико је ту било возила, колико?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Возила, не знам тачно, али било је можда негде око 25 до 30 возила, камиона, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим путем сте ишли кад сте из касарне излазили?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Из касарне смо, то је 14.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 14., то, питам вас за 14?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Ишли смо са Козловца, Брчанска Малта, Пожарница, Угљевик, Бијељина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време у тим вечерњим сатима када сте изашли из касарне, да ли је било полиције на путу?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Па било је полиције, али није нас нико устављао, колона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико вас није зауствљао?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Није, нисмо имали проблема 14.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике тада на том путу да видите неке препреке или било шта на путевима необично?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Било је са стране било је како да кажем као примитивни бункери, међутим није нас нико устављао тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Видели смо рецимо и цакове на балконима од пијеска али није ништа, није нико реаговао ништа тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте видели на Балконима у тим вечерњим сатима?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Пардон, пардон, кад смо се враћали из Бијељине сутрадан по дану, ту смо видјели да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад нам испричајте, преноћили сте у Бијељини?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Да, и сутра смо око 11 сати дана стигли у Тузлу у касарну, тад смо видјели вреће на балконима и то, али ништа није било. Кад смо били у касарну осјетили смо мало да нешто се догађа, почело је да се пуца са вана у правцу касарне, из правца града, мало се војска узбунила и тражили смо састанак са Дубајићем, он је дошао у увјеравао нас да је све у реду и да он врши преговоре са власти и, градском власти и да ће се мирним путем изаћи и тако, то је било негде око 12, пола један, један, не знам тачно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви то слушате кад вам он говори или је пренео неcome?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Лично дошао, лично дошао он, тражили смо лично њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад реците, јел он рекао да ће тог дана да се колона извуче из касарне или ће тек неког другог дана?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Знате шта, војска је била узбунита, он је тада потргао са палета својих, ја сам био лично од њега пет метара, потргао чинове и рекао ако мени не вјерујете онда ко оће од вас да командује нека командује, мало је био и он узнемирен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле рекао је да ће тог дана да војска напусти касарну?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је било кажете негде око 12?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Око, између 12 и 13 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Више га нисмо ни видјели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел причао нешто о преговорима које води, кад је водио преговоре, где је водио?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Јесте причао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам о томе?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Па није, да вам право кажем било је, ту је војска мало и галамила и све, не може то да се све чује, ја сам лично само видео кад је потргао са палета чинове и рекао да ако нећемо да га слушамо да ми онда командујемо, разумијете, јер смо ми тражили од њега, јер смо осјетили у зраку да се нешто чудно догађа. И после смо, више њега нисмо, њега лично више нисмо видјели али нам је преносио преко других својих саговорника који су са њим тамо били да ће се кренути у колони и да, пошто сам ја са друге стране, ми смо мислили да ће ићи свако својој кући, разумијете, свако у своје село, онда су рекли да не може се то радити него да се мора да иде правца Бијељина. Једна колона је кренула, сад тачно не знам у колико сати и била је враћена са Брчанске Малте, ја мислим око 2, 3 сата, не знам тачно право да вам кажем нисам имао ни сата ни тада, и мало смо били и узнемирени, није мало него доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви чули због чега су се вратили?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Па тада су, кажу да су их вратили полиција, да им нису дали да прођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, да ли се нешто дешава у касарни, да ли се чује нека пуцњава?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Да, чује се пуцњава, све јача и јача и ми смо постројили камионе, било је ту и војске која се враћала из других мјеста, младе војске. Рецимо служио је војску у Београду, примера ради, дошао је до Тузле и нема с чиме него ће са нама и било је резервиста и тако, и ја сам као резервиста био као возач исто. Тако да смо формирали колону и негде око пола седам навече, петнаест до седам, не знам тачно кренули смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили неке инструкције када је требало колона да изађе из касарне?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Јесмо, само смо добили инструкције да окренемо цијеви земљи и да нико не пуца, да је договорен миран излазак из Тузле, е тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који камион сте ви возили?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Дајц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли нешто натоварили?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Нисам ја имао ништа на свом камиону, ја мислим да неки јесу, мислим, не смијем да тврдим само за свој камион знам да нисам ништа, самном су били један мој комшија, све три су ми комшије што су били самном у камиону. Један је сједио у кабини, а ова два су скинули цераду и овако сјели на њу и мало се заклонили да их зрак не туче и онако, разумијете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су то ваше комшије?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Самном у кабини је био Тодоровић Радо, можда је Радомир му право име, а на каросерији је био Гогановић Васкрсија и Кулишић Мићо, сви су из мог села. Ниједан није преживио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се ви налазили у тој колони?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Ја сам се налазио негде у горњем дјелу половине, значи како да вам, пошто је у касарни има више тих путева, улица, и како се ко уклапао, како је ко кога пуштао, разумијете да крене, можда сам негде био 35, 40 по реду, било је ту мало више камиона, тада, тај други дан. Значи око половине колоне, можда изнад половине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и, јесте ли изашли на ову главну капију?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Ја не знам која им је главна, ја сам изашо на ону капију куда теретна возила излазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Када смо ишли према раскрсници Брчанска Малта осјетио сам да се нешто чудно догађа, јер смо видели из камиона да жене плачу поред пута, мало нам је то било смјешно и чудно, а мало смо се и бојали нормално, али смо ипак мислили да је договор постигнут и да можда, мислим зависи ко је како емотиван и то, међутим како смо се приближавали раскрсници већ сам чуо пуцњаву, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се приближавали раскрсници, кажете чули сте пуцњаву, каква је то пуцњава била?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Из пјешадијског наоружања. Кад сам се приближавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите нам, како је то деловало?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Па дјеловало је, како да вам кажем, за мене који нисам до тада доживио било је мало језиво, пуцало је са свих страна, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте претходно чули неке појединачне пуцњаве?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Нисам могао чут од камиона то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само сте чули то кад је дејствовали тим пешадијским?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Док нисам био пред раскрсницу на једно сто метара, онда се баш оно чуло чешће пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко пуца, да ли сте то могли да претпоставите ко је могао да пуца?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Па ја сам претпоставио кад сам видио шта нам се догодило, а дотле ја ништа нисам могао да претпоставим, из камиона није могао по моме мишљењу колико ја познајем, није могао нико да пуца, мој сувозач није могао пуцати, ја нисам мого, ја нисам ни имао наоружање, а мој сувозач је имао пушку коју није уопште користио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови позади што су седели војници, да ли су можда они пуцали, јесте ли чули?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Они нису пуцали уопште, они су само лежали, сакрили се и покрили се церадом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то отприлике, која близина, јел можда неки објекат био ту у близини када се зачула та пуцњава?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Па ја само могу рећи негде око 100 метара пред раскрсницу, а који објекат ја сад не знам, било је неких шипара, не знам ја, мислим, то слабије познам, јер нисам из Тузле, мада сам познавао Тузлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се даље дешавало, запуцало?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Кад сам био једно 50, 30 до 50 метара пред раскрсницу мој сувозач је погинуо, снајпериста га је погодио право у чело, тако да је он пао на мене, наслонио се на мене, ја сам тада побјегао под волан и био сам рањен у руку, како ми је рука остала на волану. Већ сам улазио у раскрсницу кад ме је погодило у руку, то је све се радило у 20-30 метара, ми смо лагано ишли. Ја сам требао да скрећем према Пожарници лево, међутим с обзиром да се тако то све одиграло, он је пао на мене, ја сам управљао овом једном руком рањеном, ја сам раскрсницу прошао право, умјесто да скренем, али нисам могао и да сам скренуо већ су се поједини камиони испрејачли испред мене гдје су били возачи погођени, претпостављам и то, или гуме избушене, не знам шта је

било, углавном били су испрјечани. Кад сам прошао раскрсницу ја сам мислио да наставим даље према Ши селу, међутим нисам могао, испред мене је један камион исто ударио у стуб један, возач је претпостављам погинуо и ударио камион сам у стуб, тако да је остао ту. Ја сам ту зауставио камион рукама, доле закочио, пошто нисмо ишли брзо, закочио рукама и стао ту на семафору, било и проширење и ту уклапање у тај пут и ту са остао лежат једно пола сата, можда 20 минута, не знам тачно и осјетио сам, тај што је погођен мој комшија осјетио сам да се он често, погађали су га меци, па је онда он мене тако продрма како погоде меци, ваљда су гађали још и мене и њега, разумијете, и онда је то тако стало. Када је прошло једно 20 минута, ја сам осјетио да нешто гори, онда сам мало отворио врата, провирио и ја сам видио да се мој камион већ запалио, нафта је текла тако путем од других камиона и тако да се запалила нафта испод мог камиона на асфалту и ухватила гуме, а камиони су били, дрво је било, ова каросерија дрвена, тако да то лако гори. Ја сам онда донио одлуку да искочим из камиона, нисам знао за ову двојицу ни да ли су живи ни мртви на каросерији. Ја сам искочио из камиона и направио сам се мртав као да испадам из камиона, разумете, и мислио сам да побегнем мало под камион, међутим кад сам пао на асфалт осјетио сам да већ камион увелико гори и да је чак и асфалт топао, онда сам ја инстинктивно скочио и од камиона пошо да бјежим и тад су они имали један контејнер близу мога камиона из којег су бацили бомбу на мене и тад су ме ранили поново. Ја сам још у том залету како сам био бацио се у траву, лежао сам преко банке, бацио се у траву и пар пута се закотрљао и тако остао да лежим како да сам мртав, јер су ме видјели са свих страна, мислим њиови снајперисти ти. Ту сам ја био све до 9 сати навече отприлике, био сам јако рањен у лијеву руку, много сам искрварио и каде се смркло почео сам да тражим помоћ, знао сам болница Градина гдје је и пошо сам негдје како да се спасим. Кад сам, прешао сам пут што води према Брчанска Малта-Пивница и уз ријеку ја мислим да је то, не знам како се зове Солина, они су мене ухапсили не знам колико познато је, ил да ли могу показати на једном малом уском мостићу, преко ријеке Солине, и одвели су ме у један подрум, ту су ме били почели испитивати, онда су ме одвели у другу једну зграду, ја не знам како се зове, мислим да је партизан та зграда. Ту су ме испитивали и дошао је њиов неки командир и још један полицајац, пошто сам ја био превозник прије, па ваљда сам ја томе возио циглу и препознао ме, па је он њима рекао зашто да они мене не воде у болницу да им ја ту не би случајно подлегао, а они су рекли да ће ми само још поставит једно или два питања и да ће ме одвест у болницу. Тако је и било, одвезли су ме

они на Градину и тако на Градини сам спасен, мислим. Јел треба даље све?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, је л' ви имате лекарску документацију везано за ваше повређивање?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Ја имам отпусницу из тузланске болнице која је била са мном, после су они нас из болнице одвезли у затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците нам још да ли се придружујете кривичном гоњењу против опт. Илије Јуришића, против кога се и води поступак и да ли истичете одштетни захтев?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Па да ја вама право кажем ја Илију не познам, ја само причам оно што сам ја доживио. Ја не бих у то улазио, нити ја знам шта је он био по дужности тада, имају други људи који знају шта је био који су се са њим дружили, ја нисам. Ја сам дошао са села да будем, ја сам професионални возач, мене су позвали као возача, ја сам своје то одрадио, настрадао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У случају да се утврди кривична одговорност да ли ћете истаћи одштетни захтев?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Ја не знам шта то значи одштетни захтев.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право на накнаду штете и материјалне и нематеријалне због претрпљених повреда, због претрпљених душевних болова, патњи?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Да вам право кажем ја сам то све преживео, доживео, не можем ја тражити од Илије, ја тражим, ја то хоћу да тражим нормално, јер није његов приватни рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто су ова лица која су била заједно с њим у камиону и на каросерији његове комшије, па ако зна може ли да нам каже ко има – њихов отац, мајка, евентуално друга нека ближа родбина?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Знам ја све њихове рођаке, то су моје комшије и они су отприлике, један је успео искочити, један сахранити, а ова двојица нису никад пронађена, они су изгорели. Мићо Кулишић и Тодоровић Радо, а Васкрсије Гогановић вероватно, претпостављам да је искочио као и ја и био је рањен и искрварио је и подлегао је, то знам са сигурношћу, јер су ме они и највише интересовали пошто су са мном били у камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви имали прилике да гледате овај снимак изласка колоне?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте препознали ваше возило?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо вам приказати тај снимак. Најпре да чујемо питања, изволите или хоћете снимак да одмах покажемо?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: За овог сведока немам питања, човек је рекао све што је имао о овом догађају. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви имате неко питање? Немате? Добро. Хвала лепо. Ја бих молила режију да нам прикаже претходни снимак изласка колоне и почетак пуцњаве. Кад угледате ваше возило реците да се заустави. Нисте успели да видите?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Не, нема мог камиона мислим да гори и оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је онај други.

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Ја кад сам гледао на дневнику. Где гори камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немам овде забележено. Ја бих молила режију да нам прикаже сад ЦД «Излазак колоне у 19 часова». Није тај снимак. Ознака је «Излазак колоне 19,20 час.». Имамо више тих снимака. На који ЦД ви мислите? ЦД број 2, «Брчанска Малта излазак колоне од 19 до 20 часова, излазак и почетак пуцњаве, горе возила», ето тако је ознака. Горе возила, ставите ту, број 1 горе. 5,50 покушајте, 5.50. Зауставите молим вас.

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Ево овог камиона што је испред, што је ударио у бандеру, а ово је мој овамо тамо иза ниже, ево овај овде, ево ово, ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете прићи да нам покажете молим вас пошто не можемо да видимо. Где је ваше возило? Је л' можете с ове стране, прођите с ове стране.

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Ево овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са леве стране.

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Сад да ли је ово овде у том диму, углавном ту има прашине, ја мислим да је ово овде дим, моје што је изгорело, дим је ту тај док се није био запалио, видите како је текла нафта тако, видите како ово гори пут, а овај је мени припречио, он је мене или претекао или је испред мене, углавном је ударио у бандеру и он је лелујао и тако сам ја оставио и више нисам знао за њега. Видите ово испречано, ја горе нисам могао, ја сам само прешао право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је сведок-оштећени на ЦД-у број 2 означено «Горе возила» показао отприлике где се налазио његов камион, запаљен камион, а на снимку означено са минутажом од 06,00.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте сад видели?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Чини ми се ђе сам ја лежао, тачно сам тако лежао у том положају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да сте себе видели? Да.

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: То досад нисам видео. Ја сам обишао камион овако са задње стране и онда ту сам рањен бомбом и бацио сам се, ево видите овде, у траву и тако се направио мртав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија, наставите са приказивањем овог снимка. Погледајте још који минут.

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то би било све.

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Ово је ватра од мог камиона овде, ова овде, то је мој камион горео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите? Да вратимо 04,50 али то је ЦД број 3. На 04,50. Не, није ни то. Задње ово, доле скроз, е то, 04,50, је л' тако? Дакле, снимак који траје 46 минута, који је то снимак? На 04,50. Зауставите молим вас режија.

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: То би могао бити мој камион док је још био у покрету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај први што улази овако издвојен?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Прије би могао бити овај што је у раскрсници, јер ту ми се ови, ја сам сада стао овде крај њега овдје где је изгорео, јер ја сам био сакривен под волан, ја сам прошао раскрсницу напамет, ја само знам кад сам искочио из камиона и обишао око њега да је био паркиран уз ову ивицу овде и да ту гори, а како сам прошао раскрсницу то не знам да вам право кажем, да ли је овај или овај, али овај би, извините, видите овај има цираду, а овај нема цираду овај овде, скинута је цирада у мене била, то је овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' ту где је с овим, ова стрелица што показује, је л' то ваш камион?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: То, нема цираде, јесте, по томе јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала режији. Да ли имате још питања? Нема питања? Да ли ви имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Па немам ништа, мислим ја сам још тога доживио, али ако ме ништа не питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас само за овај догађај. Реците, ви из Брчког долазите, трошкове тражите, трошкове превоза 6.000,00 динара да ли подмирује ваше трошкове?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Ја мислим да не подмирује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не?

СВЕДОК ОШТ.МИРКО ЛУКИЋ: Колико је то? Колико је то не знам. Подмирује. Овде ми је таксиста узео 10 еура и 10 еура сада, то је 20 еура, не подмирује, извините. 20 марака је карта у једном правцу, 20 у другом – 40 и 20 еура.

Сведок-оштећени тражи трошкове у висини превоза.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ИСПЛАТИТИ сведоку 7.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам лепо, можете ићи.

Остао нам је још сведок Шолаја Васо. Ја бих вас молила да позовете сведока.

Господине Шолаја, добар дан.

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали смо у виду ваше године, али сам обавештена да се не враћате одмах за Тузлу, па смо из тих разлога прво саслушали ове сведоке који ће се одмах вратити својим кућама. То је основни разлог зашто сте ви остављени за крај.

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ваше прво податке, ваше име и презиме је?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Шолаја Петра Васо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: У Гацку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Петра и мајке Милеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште је у Тузли, је л' тако?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Тузла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Армије Р БиХ број 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Дипломирани правник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете опт. Илију Јуришића, да ли сте у сродству, завади?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Ни у сродству, ни у завади, а добро га познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро га познајете? Да ли можете да стојите или бисте да седнете?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Могу и да стојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Позвани сте у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли вам је то јасно?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Све је јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас замолила да прочитате текст заклетве који се налази испред вас.

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте претходно били саслушани од стране истражног судије 27.09.2007. године. Да ли остајете у свему код овог исказа?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: У свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам молим вас 15. маја 1992. године било је извлачење војске из касарне «Хусинска буна», али пре него што кренемо на тај догађај испричајте нам шта сте ви у то време били, обзиром да сте живели у Тузли, које послове сте обављали, па нам испричајте и период који је претходио овом догађају шта се дешавало, каква је ситуација била у Тузли, о томе нам мало прво испричајте.

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: У Тузли, па нормално обзиром на ситуацију и обзиром на оно све што се дешава, не само у Тузли, него и широј околини сигурно је да се дјелимично живот настављао како се живело, а исто тако повремено било је и случајева због кога смо данас овде. Ја сам тада радио у Општини на мјесту начелника, односно касније секретара

за општу управу и по том и одлукама општинским које су до тада биле на снази био сам члан Извршног одбора и члан тадашњег председништва Општине, али не као биран на те функције него по одлукама да томе мјесту припадају ти. У међувремену одмах сам добио решење одбране и распоређен на исте послове у виду радне обавезе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било када сте добили те радне обавезе, априла, маја или пре?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: То сам раније добио, пре 15. маја сигурно ту негде у априлу или чак и раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Председник Општине је био?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Селим Бешлић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешавало маја месеца до овог догађаја у Тузли, је л' се дешавало нешто?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Па добро, не може се рећи да се баш ништа није дешавало, ја се добро сјећам ми смо као и друга мјеста увели дежурства, дежурали су и руководиоци, а и радници који су радили тада у органима, а углавном сви који су радили у органима имали су радне обавезе о чему су добили и решења и тога дана о коме говоримо, био сам на радном мјесту до краја радног дана, отишао сам кући, успут видео сам мало више свијета мало покретнијег, стигао сам кући, ручао и чуо сам да је колона која је пошла била да излази да је враћена, а касније након извесног времена поновно је та колона кренула и онда се чула и пуцњава.

Што се тиче пуцњаве, биле су двије врсте пуцњаве. Једна је што је неко пуца, а друга је што је долазило и до пожара унутар камиона па је и сама експлозија која је требала да се извезе стварала пуцњаву. Ја сам у једном моменту изашао у ходник због тога што зграда има с једне стране два носећа зида, с друге један па смо сви због сигурности нашли се ту.

У међувремену чуо сам неки тапат одозго низ степениште, двојица људи са оружјем у цивилу су силазили одозго и плафоњере лупали, ваљда да би та свјетла уништила. Ја сам покушао да једног упозорим да му кажем шта то радите човече, он ме је тако одбацио, не мислим баш одбацио него одгурнуо и наставили су даље да иду низ степенице. Касније кад су они прошли чуо сам од комшилука да иду одозго са задњег спрата, односно са тавана јер наши су тавани од равни. Морам да кажем били су у цивилу, а носили су пушке. Касније сам од комшилука чуо да су били на осмом спрату, а ту је већ и крај, односно равни кров и да им је комшиница једна, ваљда од мужа неку мандуру, пантоле, кошуље, шта ли, дала да би они могли лакше побећи јер ваљда је то, ја

не знам нисам у том дјелу упознат са војним, али кажу да ако су снајперисти да или бјеже или погину.

Даље, ми смо сишли доле. Ми на улазу имамо и просторију за кућни савјет јер у међувремену дошле су и одлуке, ја мислим да је то Секретаријат одбране или полиције, одлуке да се заводи и дежурство, тако да смо и ми се договорили, направили распоред комшија међусобно и тај дио завршили. Ја сам покушао да мало провирим, пошто ми је један прозор гледа према том мјесту где се то све дешавало, али кад је комшија излетео из свог стана његов је стан до улице куда су возила пролазила и каже «богами мени нешто по зиду и по сликама куршуми неки, меци», тако да сутра ујутру сам погледао, тамо где се то све дешавало, видио сам доста бјелих чаршафа чиме су покривљени људи који су били убијени.

Тога дана навече или можда ту негде, вјерујем да је одмах навече, чуло се и на телевизији наши пуцају. То сам ја превео да значи да није нико дао команду чим каже, а тако да не могу да баш то све повежем ко, како, је ли било договорено, је ли било наређено, је ли ко договарао, је ли ко наређивао, али из тог текста схватио сам да ипак је неко од тих организованих, неорганизованих, озбиљни, неозбиљни, почео да пуца. Пошто сам на неки начин чуо и за оптужницу дуго сам размишљао, а и са комшијама сам разговарао да би дошао до праве истине, а да дођем до одговора да ли је то ту пуцњаву командовао Илија Јуришић или неко други, или нико него неком се метећи итд.

Иначе, тих дана било је, пошто је то ипак Малта се десила, људи су изгинули, ко, како, тако то мислим да сте ви установили. А тих дана кад се говорило, спомињало се неких шта ја знам, више у виду нагађања али никад ни од кога нисам чуо да бих могао повезати да је у то директно умјешан Илија Јуришић.

Десило се једном, пошто сам ја православац, радио сам у Општини, радна обавеза је била, решење имам и сада код куће, дошао је један младић, каже мене је послао неко од општинара да му помогнем да одем са њим ако смијем и баш је рекао ако смијем, јер ипак још увек је да одемо до комеративног центра и да погледамо неке рањене, односно убијене већ. Као да је неко намјештао, управо чим смо ушли с леве стране поређани су били погинули, кад смо прво отворили кажу јој то је мој отац. Право да вам кажем ја сам погледао момка и мало се дивио да тако то прима мушки што кажу. Немојте ви даме замерити што кажем мушки. Отворили смо другог, каже то ми је старији брат. Отворили трећег то ми је стричевић. Онда сам видио да може се десити, шта дечко је, рекох момче видио си, ајмо ми па сам га извео да не би шта ја знам

позлило му и шта то. Нисам ја знао ни ко је ни шта је, па чак ни ко га је послао да мене замоли да одем. Касније сам чуо да је он причао у свом селу, то је одмах од Тузле горе према Докну да су то породица Ђурић и отац и син и стричевић. То је што сам, а иначе морам поновити све што сам могао сазнати и чути ниједну ријеч нисам могао чути ко је он би Илију Јуришића повезао са тим, односно са том командом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците да ли је уопште вама било познато да су се водили преговори између власти Тузле и команде касарне о извлачењу војске из касарне «Хусинска буна»?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Да вам кажем и јесте и није. Што се тиче преговора ја морам да кажем да сам и ја на једном преговору учествовао, позвао ме Сеад Авдић, Рефик Ахмединовић и рекли ми, пошто Бранка нема, а Бранко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте рекли Бранко?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Бранко, он је пошао био можда ту вече на телевизији. Телевизија је исто на Малти горе била на једном скрову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли говорите о Бранку Перићу?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Међутим, када је Бранко Перић улазио у ту зграду неко је од присутних на обезбеђењу рекао «шта је овај четник ту». Међутим, возач Бранка Перића који је тада био потпредседник Општине је узео Бранка за руку и извео га и питао га «где да те водим», он је рекао у Прибој, а касније сам сазнао да је он рођен, односно да му је жена рођена у Прибоју и да иде код свог пунца. Ја сам покушао, пошто сам ја с Бранком био добар, двије, три ноћи и два, три дана да зовем, пошто сам имао број његовог пунца увијек ми је речено Бранко није ту и онда сам ја за себе размишљао па можда не смеју ни да кажу, не знају ко га зове и ја сутра ујутру ја се представим да сам Васо Шолаја, да питам да ли је Бранко и да ли ми се може јавити. Међутим, пошто Бранка више није било, онда требао је неко и од Срба да учествује у тим преговорима па сам био једном и ја. За те преговоре да неће бити можда сам мало некад начуо, али у овом преговору где сам ја био био је договор армија је тражила да буде у команди, општина је тражила да буде у општини, компромис је био да буде у Дому армије, горе на спрату где је шах сала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало застаните молим вас, из режије нас обавештавају да промене траку. Може, изволите?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: У том разговору у коме сам и ја учествовао није било договора о ненападању или пропуштању да изађу и томе

слично. Углавном било је директно упућено на Дубајића и речено му је молимо те да останеш у Тузли јер овде ти ништа не фали, имаш стан, жена ти ради у школи, дјеца имају своје друштво итд. Међутим, кад је Дубајић одговор дао каже то се мене не пита него више команде. Ја сам се нашао на ногама, каже Сеад шта је, реко ајмо, каже што, па чуо си човек ти је одговорио, одговорио је на свој начин да се њега то не пита него се пита више команде, што значи да не прихвата то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само бих вас питала, то што говорите о том састанку у Дому ЈНА, је л' то било 15. маја?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Ја мислим да је то било прије, прије 15-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је више пута преговора је л' тако?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Јесте, само сам ја у томе учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у томе?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: До тада је увијек ишао Бранко Перић и Сеад и Рефик Ахмединовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер господин Дубајић кад је био саслушан овде он је додуше рекао није сигуран да ли сте ви присуствовали том састанку 15. маја у јутарњим сатима или Бранко Перић па је говорио.

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Не, Бранко је раније, Бранко на том није. Да је био Бранко ја не бих ко сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, 15. маја 1992. године нисте присуствовали никаквом састанку где су се водили преговори везано за излазак колоне?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Не. Да ли је било или није не знам, али ја нисам присуствовао никаквом таквом преговору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви уопште знали до када је морала војска да се повуче из Тузле?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то знали? Нисте имали тако неку информацију?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Не. Да вам кажем, ја јесам био члан председништва све док није формиран Кризни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам хтела да вас питам.

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Не. Од тада ја више не знам ни где. Прво тај Кризни штаб није ни заседао у Општини, прво су били на институту на Молухама доле, а касније су се преселили у команду армије, команду гарнизона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте били на послу до истека радног времена. Када би то било тог 15. маја 1992. године када сте напустили зграду Општине?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Ја сам иначе дисциплинован, кад је завршено радно време а то је до 3 сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 15 часова?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У 15 часова?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато било шта, било шта ближе везано за излазак ове прве колоне, прва колона војске када је излазила из касарне?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Мени тада није али сам касније чуо да је војска полазила, а после сам видио и на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај први излазак?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Да је излазила и да се враћала опет, да није прошла опет кад је кренула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сам схватила ви станујете у Скојевској?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На путу од Општине до ваше куће, да ли сте приметили било шта необично на путу?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Ако ме питате оно што мислим, а мислим да јесам, било је мало више у покрету полиције и шта ја знам у том дјелу, а иначе у граду нисам ништа приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било само полиције или је било још неких униформисаних лица или цивила?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Цивила јес било а да ли је неких још униформисаних не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких препрека на путу?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Ту у том дјелу не, али иначе прије тога приликом уласка, изласка у град и из града биле су препреке, то су биле оне железничке шине, чини ми се да су их звали јежеве, било је тога и на излазу према како се зове Пожарници, било је доле према источном делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да видите неке вреће са песком, неке заклоне?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Чини ми се да сам негдје и то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте видели?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Да сам негде и то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неко оклопно возило тог дана, значи говоримо све о том дану?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Јесам, видио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте видели то оклопно возило?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Управо тамо где се ово, где се требало да изађе па окрене лево испред на челу било је неко оклопно возило колико се сећам из чаршије да су га онако звали као мргуд неки, а ту је било оклопно возило. Ја мислим да су биле само жељезне плоче негде ограђено и тако и ту је управо тамо гдје су касније кад се мало смирило Срби хтјели да подигну спомен плочу погинулим на Брчанској малти, међутим, нису добили то одобрење и како се то завршило не знам, али знам да је ту сада зграда нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, јесте ли ви дежурали некада у Општини у том временском периоду, рецимо у мају месецу?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Јесам, с тим што то је било обично дежурство радника органа управе да дежурају због себе. Једном сам се десио баш код Селима Бешлагића у канцеларији када је дошао Бакић Мехмед, који је иначе био тада одборник у Општини и добар сам био са њим зато што је то човјек који је без икакве накнаде вршио вјенчања с једне стране, а с друге стране није се могло добити ни горива па је он из своје резерве свога фићу да би долазио итд. Што се тиче тога човјека једном је дошао код Селима кад сам се ја опет затекао и рекао му да Бати, то је његово мјесто, његова мјесна заједница каже има једна група наоружаних цивила и велико је узнемирење грађана. Добро се сјећам, каже му Селим – Бакићу ти си добар активиста, добар човјек, дај имате ви доста активиста где ти је то покушајте мало да се не плаши свет, елиминишите, договорите се нешто и још сам једно дежурство имао кад сам се поприлично уплашио а то је било вријеме када су сви ови мушкарци знају који су раније служили, сви родови војске, а већ тада се зову «Весови», позвани у резерву и резерву су обављали горе на Дубравама тамо гдје је аеродром. Међутим, наједанпут мени јављају каже војска долази. Рекох долази, долази, шта ћу ја војсци. Наједанпут зове се Ирац кад је близу већ Општине, опет каже ево војска стигла до Ирца. Ја шта ћу за телефон и сва срећа одмах сам добио Селима Бешлагића, био је кући. После њега зовнем Сеада Авдића и он ми се јави, оба су дошли и нешто расправљају шта ће, како ће, видим да би некога звали и ја се сјетих, рекох Селиме ја колико знам, како се зове само да се сјетим, Салих Куленовић може чак и Изетбеговића звати и они су тамо се повукли, неки разговор су обавили, није то дуго ни трајало, а уз ове резервисте био је само једно војно лице неки мајор Брајевић. Војска је, испред Општине има један плато, посједала око док су изашли ови из канцеларије да кажу момци ајте ви кућама, оружје оставите на Пингу, то је сад једно Панонско језеро, то се зове Пинга,

тако да су одложили оружје. Чујем касније да је то оружје војска однела, шта је, да ли је било – не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато да је Кризни штаб донео одлуку о мобилисању и стављању у функцију Оперативног штаба СЈБ Тузла, Станица јавне безбедности?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вам познато?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Вјерујте да није, јер ово, ми што смо остали у згради и ово што су извршни одбор, то је наставак оних послова редовних мирнодопских, јер код мене у секретаријату била је матична служба и у рату се рађало и у рату се вјенчавало и у рату су умирали. Према томе, службе као службе општинске ја тврдим да су наставиле редовне своје послове из надлежности која припада дотичном органу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви знате из тог периода опт. Илију Јуришића. Шта је он радио у то време? На којој функцији је био, да ли је уопште био на некој функцији?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Да вам кажем, једно вријеме у читавој Босни и Херцеговини било је сабирање бољих просветних радника и повлачење их у унутрашње послове. Један од тих био је и Илијин колега Имамовић Хасид кога сам познавао још из Брчког док је срез био, тамо сам радио и касније сам чуо да је и Илија на тај начин, а у Брчком су други итд. Кад су поставили овога Имамовића за директора Заједничких служби месних заједница у исто време су поставили Илију Јуришића за помоћника директора Заједничких служби месних заједница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте то. Ја вас питам уопште да ли је он био, шта је он радио у то време? Немојте месне заједнице, је л' био у СУП-у, у Општини, где је био?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Ја говорим од када ја Илију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако широко. Конкретно кажите у то време да ли знате, јер сам вас баш стриктно везала за то време?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Не, не знам. Знам кад је дошао да сам отишао да га обиђем и њега и Имамовића јер то су заједничке службе су биле некада у мом ресору па сам отишао из чистих кадровских побуда да видим да није било шта око премјештања јер тамо је радила и Српкиња и Хрватица и Бошњакиња итд., међутим, одмах су ми рекли сви они који су радили у мјесним заједницама и по мјесним организацијама они су на свом мјесту сви раде како су радили, а тада сам упознао добро Илију и често сам навраћао јер то је одмах до

Општине бараке неке, било ми је драго кад су добили средства да се то мало адаптира да се то уљуди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ово, вратила бих вас сада када сте дошли кући после завршеног радног времена рекли сте да је био кућни савет, па сте говорили нешто код истражног судије везано да су биле уведене неке сирене, да сте морали ићи у склониште. Је л' можете то мало да нам појасните? Дакле, ви долазите кући, кућни савет, је л' то био раније заказан кућни савет или не?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Не, него су ме звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звали су вас?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Звали су ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то тако било хитно да одмах се сазове кућни савет?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Да се упознам са тим одлукама које се односе на све станаре како се у случају ето тих предратних, ратних како ће се понашати и да се уведе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, вас позива ко да дођете на кућни савет?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Ко је био, искључиво нико споља, то је све из нашег улаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И о чему сте ви коментарисали тада?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: О тим одлукама да треба испоштовати, да треба понашати како тамо пише, па смо имали дежурства па чак и ноћу дежурства уводили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте да би људи требали да беже у склоништа, а зашто шта је то било, због чега би требало евентуално људи да беже у склоништа?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Зато што је у тим одлукама била, а склоништа су била подрумске просторије и ишли смо. Неко је чак, комшија неки па смо се касније шалили на тај рачун чак носио и лежај доле, не мислим жељезо него само простирке неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили такође код истражног судије да сте кад је почела та пуцњава да сте из мале, дечије собе претпостављам посматрали то?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Где сам ја посматрао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Па успео сам да улетим, имамо једну собицу чији је прозор окренут управо тамо гдје су горели ти камиони, та оружја пуцала и сутра ујутру гдје сам видио чаршафима покривени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте сутра ујутру, него тад кад сте први пут чули да се пуца, како сте ви чули, каква је то била пуцњава? Да ли је

то био појединачни пуцањ, рафал, експлозија одмах, значи моменат кад ви чујете пуцњаву како је то вама деловало?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Право да вам кажем није дуго прошло времена кад су почели меци да пуцају у камионима, поготову кад је овај комшија дошао каже па види све ми по зиду меци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми на ком сте ви спрату?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: На петом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На петом? Кажете осми спрат то је последњи спрат и раван кров?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осми спрат је последњи спрат, је л' тако?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Последњи спрат и равни кров, имају и врата на излаз горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад што сте спомињали снајперисте?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Па зато што су претпостављали да су то снајперисти, нисам их ја видио, ја сам видио само ко је дошао и ко је лупао ове плафоњере и интервенисао, покушао, међутим нисам успио човек ме је једноставно одгурнуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви чули уопште да ли се пуцало са ваше зграде?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Не, ја то нисам, мислим не могу чути. Ја сам највише чуо ону пуцњаву кад је почело из камиона да меци фркћу, а ово само да наставим, почео сам о Илији Јуришићу како сам га упознао и како смо постали више него добри. Илија је био у СДП-у гдје сам био и ја, а ја кад сам отишао у пензију онда су ме пензионери питали би ли нам помогао. Рекох ако мислите да нешто могу врло радо, тако да су ме пензионери ставили на своју листу на изборима 2000. а Илија је остао у СДП-у, био је на листи СДП-а. Чим су избори прошли одржана је конституирајућа седница коју је више Илија, ја му и помагао колико се могло, организовали и вијеће за председавајућег изабере Илију Јуришића, а мене случајно за заменика председавајућег, али да вам кажем какве сличности и склоности ради, и један и други је имао право на некакав кабинет, на некакву канцеларијицу да кажем. Међутим, Илија каже доста је нама једна канцеларија и тако да али нисам ово цаба споменуо, то је дуг период 4 године где се ми свакодневно сусрећемо, а Илија је добијао од својих пријатеља, познаника врло интересантно, никада нисам чуо ниједну ријеч којом би се Илија везао за Брчанску малту. Ваљда би некад прокинуо неко са неком реченицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте код истражног судије и везано за ову пуцњаву да вам се чинило да је пуцано директно у возача. Да ли сте то имали прилике да видите како се то вама чинило?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Мислим да је то питање било мени, да је било питање да сам ја можда слегао раменима а чуо сам и ја те приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражни судија вас је питао а је ли видите да ли неко пуца на те камионе, јесте ли видели одакле је пуцано ако је пуцано на камионе, а ви кажете: «Ја могу само да замислим како је било јер колико ми се чини пуцано је директно у возаче»?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: То сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се пуца у возаче?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Како сте чули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах тог дана?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Па да ли баш одмах, али углавном било је таквих размишљања и таквих прича да сам ја негде стајао и посматрао, ја бих рекао био ја ту и ту, било то и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили нешто, судија вас је питао везано за школу да ли су радиле, да ли је настава редовно била и у том добу, дакле и тог дана, међутим, имамо овде одлуку о престанку рада основне, средње школе са даном 15. маја?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Основне, средње школе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, је л' вама нешто познато о тој одлуци?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Није ми позната та одлука, него било је неко питање да ли је било дјеце која су бјежећи да су се спотакли, попадали неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам вас много то разумела за децу.

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Па да покушам поново. Ваљда, нешто се десило што је дјецу узнемирило и дјеца бјежећи једно другом је потакло ногу и шта ли се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је то било?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Ја мислим да је то било прије 15. маја јер сам то чуо на послу, а ово 15. маја сам већ код куће могао нешто чути, то је било прије 15-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био начелник МУП-а?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: МУП-а Мехмед Бајрић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он у то време, је л' имао и он неку обавезу? Је л' и он био на некој функцији осим што је начелник био МУП-а?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Ја мислим да је он редовно присуствовао седницама Извршног одбора и да је свако јутро обавештавао, што и

нормално како је протекла ноћ у Тузли, да ли је било каквих нереда, каквих испада и то, то је редовно обавештавао и то свако јутро у 8 сати јер тада је и заседао Извршни одбор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Мени је остало нејасно да ли сте ви 15. маја 1992. године били у Општини по основу радне обавезе или по основу дакле те радне обавезе која је уведена или сте били у радном односу, редовном радном односу или боље рећи кад сте пензионисани?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: И једно и друго.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад сте пензионисани?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Пензионисан 1998.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 1998? Па причасте пензионисани, па не знам ни ја председавајући вам био, замолили вас, па председавајући био Илија Јуришић. 2000? Добро. Рекосте за Кризни штаб шта знате, да ли је било Срба у том Кризном штабу?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Морам рећи да није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате ко су чланови Кризног штаба?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Неке знам, а неке не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли било Срба у Кризном штабу?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Ја не знам, јер по некаквој функцији требао сам бити ја, али пошто нисам јер сам у то вријеме од Срба једини ја био на некаквој функцији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате шта за постојање Оперативног штаба, неког Оперативног штаба?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Ја знам прије рата да су вођени ратни планови и инспекција ЈНА долазила. Мени је лично долазио Кадијевић у Клинички центар где сам тада радио а овај у рату не знам, вјерујте не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него тада из тог времена, из тих дана ви сте радили, ево ви сте неки општински функционер итд., па вас питамо да ли знате што о постојању неког Оперативног штаба?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Вјерујте не знам. Да ли се то брка са кризним, знам да је постојао Кризни штаб чији ја нисам био штаб и да није радио у Општини него измештен је био у институт, а касније у команду другог корпуса тадашњег.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где је зграда станице јавне безбедности, Центра јавне безбедности у Тузли у односу на Општину, је л' то близу једно другог?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Не, то је негде на пола пута између Брчанске малте и Општине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, удаљене су међусобно?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Удаљене су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: До кад сте ви остали, до кад сте ви радили, ви сте све време радили до 1998. у Општини?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли сутрадан, дакле, по овоме отишли на посао?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Ја сам редовно ишао на посао јер би правио преступ ако је радна обавеза.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било неке приче у Општини па евентуално каквих активности у вези организације, дакле, да ли је било какве приче о томе да су неки људи погинули на Брчанској малти, не само војници него полицајци Општине Тузла, припадници Територијалне одбране, чули смо и за неку Патриотску лигу тада ту? Дакле, да ли је било тако чега?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Патриотска лига је била и добро се сјећам на Извршном одбору Мехмед Жилић и Меша Бајрић тај начелник МУП-а су добијали изричите налоге да Патриотску лигу измеси из Тузле, а образложење је било правиће нам белаја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта хоћу да вас питам, да ли је одржан икакав састанак у Општини на коме бисте ви присуствовали, а да се говорило и разговарало о овоме, да ли је подношен извештај, шта је било, шта се десило, какви су губици, каква су страдања, да ли су погинули какви цивили, грађани Тузле, јер видите, знате шта се десило?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Знам, али пазите што се тиче тога нормално да је ово што сам говорио да начелник је обавештавао Извршни одбор. То је слика Тузле те ноћи, да ли је било шта небитно, уосталом никаквих договора, јесте се спомињала Патриотска лига.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Немојте сад за Патриотску лигу да се вежете, него ја вас питам као некога ко је општински функционер, ево ви, ако сам добро схватио ви сте начелник или шта већ за Општу управу, дакле то су она лична стања грађана, између осталог претпостављам да су ту и матичне књиге рођених, умрлих, да ли је у

Општини одржан икакав састанак или ви по основу функције коју обављате имате сазнања да је тог дана у Тузли погинуло цивила, припадника Територијалне одбране или полицајаца града Тузле?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Такву информацију нико није правио, а ја колико се сећам нити је неко тело расправљало. Да ли је тамо у томе што ви кажете у организационом или у том кризном, да ли је то тамо неко расправљао ја знам у Општини цивилних органа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Остали сте до 1998. године тамо?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате је ли погинуо тамо неки војник из ове колоне? Имате ли сазнања да су погинули неки војници из ове колоне?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Па сазнања, није неки, доста војника је погинуло.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Доста војника, откуд вам та сазнања?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Па то сам и видио и поготово рекао сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То вас питам, знате да су погинули неки војници и то доста војника, а не знате да су погинули евентуално неки грађани Тузле, полицајци из Тузле и тако?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Ово што се могло видети из прозора ја сам то и рекао, то су они који су чаршафи покривени, то је било по улици.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само ми реците још ово. Где је ваш стан у односу на ову раскрсницу?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Преко пута те улице малтене скоро близу с ове стране гдје је било то борно ауто, то мргуд.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли унутар саме раскрснице, јесу ли то ове велике, високе стамбене зграде унутар те саме раскрснице где се све ово централно одиграло?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Тада нису биле те велике, сада су те велике, али са мог прозора се могло видети тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Видите ли на вашем монитору ту сад неки снимак, на вашем монитору, ту на монитору испред вас је л' видите?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Видим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је то?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Па то су те зграде, али ја говорим о овој страни.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Којој страни? Ви сте овамо по дубини је л'?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Ја нисам до главне улице, односно до оне улице која излази на главну, ја сам доле где је поток звана «Солина».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Разумем. Организовали сте дежурство, је л' тако, имали сте дежурство у Општини?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Имали смо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је л' то био један дежурни за све општинске службе?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Јесте пошто су углавном биле зграде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је задатак дежурног?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Ако се нешто деси да неког обавјести да шта ће бити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па да ли би дежурни, да ли је тог дана 15-ог био дежурни у Општини?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: То не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па не, него јесте ли имали дежурство пре овога?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Ја знам да ја нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, у реду. Да ли сте имали дежурство пре овог 15. маја?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Јесмо чим је почело да се препричава да се треба чувати, да треба грађани да воде рачуна.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате ко би био дежурни тог 15-ог, ко је то организовао, ко је одређивао то?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: То вјерујте не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То ми онако личи на нешто што би евентуално био ваш посао начелника Опште управе па можда рекох да ви евентуално нисте можда одређивали дежурства и ко би дежурао, неки распоред?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: То је могао само МУП или Секретаријат за народну одбрану, а Општа управа никако, јер Општа управо је, ви то знате је негативна надлежност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите да ли имате питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок је код истражног судије говорећи о сазнањима, односно познанству са Илијом Јуришићем рекао овако, каже 1992. он је био кандидат СДП, односно сад – «Не. 1992.» и наставља «он је био кандидат СДП-а и прошао је као председавајући Општинског

вјећа, то је оно некадашње председник Општине, председавајући Општинског вјећа, тад сам га упознао, а преко медија и то тамо сам чуо да је био и он члан Кризног штаба. Вјерујте нисам то ни знао».

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Нисам заиста.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А то да је он био члан кризног штаба и да је то чуо, мене интересује кад је то чуо да ли тад 1992. или у неко друго време?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Ја?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Ја сам то чуо кад је покренут поступак, ја сам се мало чудио и покушао се присетити да ли је Илија био члан Кризног штаба нисам могао никако повезати ни са једним случајем иако сам знао неке чланове Кризног штаба, а то ме тада први пута чујем да је члан Кризног штаба.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је познато којом одлуком, чијом одлуком је уопште формиран Кризни штаб у Општини?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Не знам иако имао сам све одлуке ко је члан Извршног одбора, ко је члан овог, ко је члан председништва, то је све по функцији.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А да ли уопште може тај Кризни штаб да се по некаквим нормалним поступцима који су засновани на неким прописима, да ли се може формирати Кризни штаб без одлуке неког надлежног општинског тела или градског или републичког или не знам како да га назовем?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Ако ме питате је ли могао, нормално да без одлуке не може се ништа формирати ни бирати, па чак ни колективни орган.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте уопште некад чули да је формирано неко тело, то је судија Крстајић питао које се зове Оперативни штаб на нивоу Општине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам питала њега то на почeku и предочила сам му извод из Кризног штаба да је «Одмах треба мобилисати, ставити у функцију, Оперативни штаб СЈБ Тузла, Станица јавне безбедности», ви сте рекли да не знате, значи он је одговорио.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја бих молио да овом сведоку предочимо, то је извод из Службеног гласника или Службеног листа Општине Тузла, то смо вам предали у спис, на којем је списак чланова Оперативног штаба Општине Тузла?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Оперативни штаб Општине Тузла?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Мене интересује дакле да он погледа то и да га питам за нека лица са тог списка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ви се везујете за Оперативни штаб Општине Тузла да вас интересује? Шта сад треба да тражимо који су чланови? Је л' ви знате ко су били чланови Оперативног штаба Општине Тузла?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Само неке, а ово што господина интересује тврдим да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Оперативног а Кризног постоји одлука?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Не видим ту разлику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оперативни штаб, овако Оперативни штаб је друго везан за Станицу јавне безбедности, то је наредба кризног штаба, председништва Општине Тузла да се формира, да се стави одмах, не да се формира него да се стави и да се мобилише одмах и стави у функцију Оперативни штаб Станице јавне безбедности, то је сасвим нешто друго.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, ја не питам за Оперативни штаб Станице јавне безбедности.

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Кризни штаб доноси одлуку, то може.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је познато да таква одлука постоји?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Извињавам се, можете ли ми само број тог гласника и година?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да је 4/92.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не говоримо о истом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам на коју одлуку мислите, предочите ту одлуку на коју мислите?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: То смо предали у спис и није још изведено као доказ колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, извод из Службеног гласника са списком лица који су именовани за Оперативни штаб?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сад треба сведок да нам реферише да ли су та лица која се налазе на том списку? Постоји материјални доказ, постоји на списку ко се налази као чланови, нема потребе сад сведока оптерећивати тиме.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је сведоку познато име Божица Радевић или Радовић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, он је исто члан један од Кризног штаба, стоји у одлуци, у Службеном гласнику.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Оперативни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оперативни.

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Прво, тог човјека лично знам, био сам му некада директор док сам радио у Клиничком центру, а нисам знао да је и он члан Кризног штаба. Он је могао бити неког стручног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате било кога?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Па мислим да се могу неких сјетити – Селим Бешлагић, да је био Авдић Сеад, да је био Ахмединовић Рефик, да је био Халиловић Енвер, не да знам, за те сам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате нас оптерећивати, имамо ми то овде тачно који су били чланови.

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Тим боље.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Ако сам добро схватио ви сте од тог 15. маја па до дана данашњег сво време у Тузли?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Да.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Да ли од тог 15. маја па до дана данашњег у средствима информисања или на основу ваших непосредних сазнања имате информацију да ли је неко именом и презименом наредио напад на војну колону?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Ја мислим да се ви сви око тога и ми боримо, али ја заиста такав податак не знам.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Да ли сте некад чули или прочитали да је за постојање некакве наредбе која гласи: «На ватру одговорити ватром»?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Не, ја сам дао другу изјаву прошли пута кад сам био на истражном да је неки мушки глас рекао: «Наши пуцају без команде».

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: То сам чуо, него мене интересује да ли сте након тог догађаја, не тад 15. маја, некад у средствима информисања чули, прочитали да је постојала некаква наредба која гласи: «На ватру одговорити ватром»?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Ја то јесам чуо, али нисам је ни схватио као озбиљну, а нити сам схватио да се то односи.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Да ли сте ви чули ко је ту наредбу, односно ко је те речи изговорио, чија је то наредба?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Наредбу.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Ко је рекао то «На ватру одговорити ватром»?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Вјерујте ја то нисам рекао нити ја то знам. Ја сам једино чуо од некадашњег заменика начелника Шеховића да је он тако то интерпретирао, каже замислите неко рекао човјеку да је тај човјек Илија Јуришић рекао «На ватру одговори ватром», то сам од њега чуо, а ја нисам то чуо.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли знате ко је Меша Бајрић, то вас је већ судија питао?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Да ли знам ко је Меша?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте некад гледали неки телевизијски интервју са њим везан за догађај на Брчанској малти?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Ја нисам то гледао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Изволите, да ли има оптужени питања?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Господин Васо је рекао да се познајемо и од времена колико се познајемо, ја само бих замолио господина Васу да нам појасни свима, пошто је он дуго радио на нормативи у Општини, наслеђујући тај посао од Симе Кљајића да ли је када су СУП-ови били финансирани из средстава Општине па нешто слично се десило ваљда и 1992. године, могао старешина органа да прави правилник о систематизацији, повећава или смањује број људи, обезбеђује материјална средства без сагласности неког вишег органа у Општини? Дакле, да ли је могао Меша Бајрић самоиницијативно донети пословник или правилник а да то не буде верификовано на скупштини или на извршном одбору, односно се односи на све старешине органа у Општини?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Ниједан старешина није могао донјети ниједну одлуку ако није то верификовао бар управни орган.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Хвала, ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Да ли ви имате још нешто да изјавите господине Шолаја? Немате ништа више, је л' тако?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Ја немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви долазите из Тузле. Да ли тражите трошкове доласка?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам определити? Ја имам овде извештај да је то 6.000,00 динара. Да ли то одговара тим вашим трошковима?

СВЕДОК ВАСО ШОЛАЈА: Па одговара, јер прошли пута плашећи се поштено речено да то не иде на терет оптуженог сам се одрекао, овог пута се не одричем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок тражи трошкове у износу од 6.000,00 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ИСПЛАТИТИ сведоку 6.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овим бисмо данас завршили. Међутим, пре него што завршимо данашњи главни претрес, ја бих само хтела да вас обавестим да сам ја као председник већа ради евентуалног вештачења ЦД-а обавила разговор и са судским вештаком војним експертом и такође сам обавила разговор са вештаком са Института за експерименталну фонетику и патологију говора. Дакле, евентуално уколико буде донета наредба о вештачењу ви ћете бити упознати, добићете ту наредбу, али за сад је ово био као неки разговор ради евентуалног вештачења. Дакле, бићете обавештени, само вас у том смислу обавештавам да је обављен разговор.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА, а наставља:

19. фебруара 2009. године, са почетком у 09,30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА